

**פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 35
אשר התקיימה ביום ראשון ד' בחשון תשפ"ו, 26.10.2025,
בשעה: 19:00, באולם המליאה.**

נוכחים:

- ראש העיר	מר בני ביטון
- מ"מ ראש העיר	מר יהודה בצלאל
- סגן רה"ע	מר אריאל ללוש
- סגנית ראש העיר בתואר	גבי מרינט וקנין
- חברת מועצה	גבי מיכל אבו
- חבר מועצה	מר יחיאל צרויה
- חבר מועצה	מר יוסי פרץ
- חבר מועצה	מר יהודה צבי אליסף
- חבר מועצה	מר אלברט לוי
- חבר מועצה	מר אסי איפרגן
- חבר מועצה	מר ניסים חמו
- חבר מועצה	מר אבי בן זיקרי
- חברת מועצה	גבי אורית כהן

משתתפים:

- מנכ"ל העירייה	מר שוקי קליין
- ס. היועמ"ש	עו"ד עדי אזולאי
- מנהלת אגף משאבי אנוש	גבי אוסנת אטדגי
- מנהל אגף הגבייה	מר משה אלפסי
- עוזר ראש העיר בכיר	מר שמעון חיון
- ס. מהנדס	גבי סמיטל חבושה
- מנהלת מח' מכרזים וועדות העירייה	גבי יפה עזריה
- מנכ"ל תיאטרון דימונה	מר אורי וולדבסקי

ישיבת מועצה 35-25 - 27.10.25

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקול ועדת תמיכות מיום: 21.10.2025 4
6. פעילות תיאטרון דימונה 4
2. אישור מהות תכנית להקמת מתקנים הנדסיים בתא שטח 600 לשימוש מתחם התיירות בתא שטח 102 מתכנית 37/101/02/2. התכנית מתייחסת לאזור למתקנים הנדסיים בתחום פארק לאומי ממשית, דרומית לעיר דימונה ומערבית לגן הלאומי "ממשית". בשטח התכנית חלק תכנית מאושרת 37/101/02/25 שמטרתה הקמת פארק מדברי המקשר בין העיר דימונה והגן הלאומי, בזיקה למרחב דרכי הבשמים בהתאם לתמ"מ 55/14/4 הייעוד המאושר מתכנית 37/101/02/25 הוא מתקנים הנדסיים. 9
3. אישור שינוי ייעוד בכתובת רח' המעלה 8, שכ' הגבעה, גוש 39517, חלקה 92, מגרש 28 עמותה רשי מבקשת לקבל את הסכמת העירייה לשינויי ייעוד דרך קיים לפי תכנית בניין עיר 12/107/03/25 לייעוד מגורים במסגרת תב"ע נקודתית. מצ"ב מסמכים כולל הסכמת מהנדס העיר. 10
4. אישור המשך גביית היטל שמירה עד ליום: 31.12.2030 בהתאם לאמור בסעיף 7 לחוק העזר לדימונה (שירותי שמירה) התשס"ט-2009. ובהתאם להוראת השעה לגביית אגרת השמירה ברשויות המקומיות. 12
5. אישור מורשים חתימה בביה"ס "אמיר" ממלכתי מנהלת בית הספר הגב' ליאת אמויאל ת.ז. 034079418 מזכירת בית הספר: אופיר עובדיה ת.ז. 213434491 חשבון רשות: בנק לאומי 10 דימונה סניף מס' 923 חשבון מס' 4374941 חשבון הורים: בנק לאומי 10 דימונה סניף מס' 923 חשבון 4374647 כולל אפשרות להעברה בנקאית. 21
7. תב"רים. 22
- הצעות לסדר. 23

-תחילת דיון-

מר בני ביטון: חברים, ברשותכם. הנכם מוזמנים לישיבת מועצת העיר מן המניין מספר 35 אשר תתקיים ביום ראשון ד' בחשוון תשפ"ה, 26.10.2025 בשעה 19:00 במליאת מועצת העיר.

לפני שאני מתחיל, קודם לכן, להגיד שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה. שגב בדימונה. ברצוני לברך ולהודות לכל חברי מועצת העיר, בלי יוצא מן הכלל, תודה. תודה על ההירתמות, תודה לתושבי דימונה תודה, לאנשי הביטחון, משטרת דימונה, מד"א, איחוד הצלה וכמובן למנהל אגף התרבות מר מאיר חזן וצוות עובדיו, שתכללו את כל האירוע הזה, אירוע לא פשוט. לפי דיווחים של משטרת ישראל, היו קרוב ל-30 אלף תושבים. 10,000 רק של מערכת החינוך, תודה למר שמעון רוזיליו, ר. מנהל חינוך.

אני רוצה לציין מספר חברי מועצת עיר, כמובן את הסגנים שלי, אשתו של אלברט לוי, הכינה את חלות לכבוד בואו של שגב, אלברט, תמסור לה תודה רבה ממני באופן אישי. להגיד לה צדיקה תודה רבה. זה לא מובן. אני רוצה להגיד לקצין המבצעים של מועצת העיר, חבר מועצת העיר יהודה אליסף, כל הלוגואים, צבי כל מה שראיתם, הדגלים, החולצות, הכל הוא דאג לנסוע עד לכפר סבא להביא, אני והוא, עד 01:00 בלילה תולים שלטים בכל העיר. אני חייב לציין, חברים, כל מה שראיתם, הכל על טהרת ההתנדבות. שקל אחד, לא על חשבון עיריית דימונה. אנחנו נוקיר ונגיד באירוע תודה לכל התורמים והמתנדבים. כשהתקשרנו להזמין בלוניס, בומבלון הסכים לתרום 4,000 בלוניס. צבי ניפח 800 בלוניס זה 2,200 שקל. וכמו כן בומבלון ניפח 4,000 בלוניס. אני לא אגיד כרגע את כל שמות התורמים, אבל הכנו להם תעודת הוקרה, זאת אומרת, תודה לכל התורמים, לכל אלה שביצעו ועשו. עובדי עיריית דימונה, הקרן לפיתוח דימונה, עובדי המתנ"ס, עובדי הרשות, חברי מועצת העיר, מנהלי אגפים, כולם, בלי יוצא מן הכלל, ראיתי היום, איך אומרים, כוחנו באחדותנו. משפחת כלפון לקחה יועצת תקשורת, אני הייתי רק מעורב שאנחנו מתחילים את האירוע בשעה 18 בערב. 18 בערב עד 20, ראיתם, משחקים, אומנים לכל הילדים, כל מה שראית, אומני הילדים, בהתנדבות מלאה לגמרי. בשמונה זה בהדרת קודש, זה בהפרדה מלאה. עולה הרב ינוקא, יחד עם כל רבני העיר, בלי יוצא, הרב גליס, הרב הראשי לדימונה, הרב יצחק אלפנט, הרב תורגימן, הרב יעקב חמד, הזמנו את כל הרבנים, ואברהם אברהם לוי. הוא ייתן דרשה. לכבוד שגב כלפון, אני אומר את זה, כאחד שהוא קצת לא מבין הרבה בתקשורת, הוא טייטל רציני. איך אמרו הצלמים שהיו שמה? הם ליוו את כל החטופים וצלם שעוד ליווה אחד, לא היה דבר כזה. לא היה מחזה כזה. משטרת דימונה עבדה קשה ביותר. ביקשתי ממפקד המחוז שיביא יחידת יס"מ לדימונה. לא פשוט, הם עבדו קשה, הם הלכו מהכניסה לדימונה, עד לבית של שגב. אני רק אומר לחברי מועצת העיר עשינו חגורת ביטחון כדי להיכנס. הצבנו להם גם בהתנדבות חברת שמירה שנתתי להם. חוץ מאשר השכנים, אף אחד לא יכול להיכנס לשכונה. נתנו להם גם את הפרטיות שלהם, את הכיף שלהם. אני רק אומר לחברי מועצת העיר ואני מבקש בכל לשון, תנו להם את הפרטיות שלהם, תנו להם להיות לבד. כמו שאני אומר, נתתי להם כשהם הגיעו, הם רצו מאוד מאוד שאני אגיע, אמרתי אני חושב שזה שלכם. אני הגעתי רק אחרי שלושה ימים, ארבעה ימים, הגעתי לשם לראות את שגב. ראיתם אותו באמת בסרטונים. הולכת להיות כתבה מאוד מאוד גדולה במוצאי שבת. ירון אברהם מלווה אותו, אני חושב שכתבה טובה. אני מסיים עד כאן ורוצה להגיד עוד משהו לדימונה. זה לא מובן מאליו. תודה רבה לכם.

ישיבת מועצה 25-35 - 27.10.25 חלק א

מר אבי בן זיקרי: אני גם רוצה לומר, הצהרתו של שגב באמת לא רעה, אבל ברשותך, אני באמת חושב שזה היום הכי שמח, מאוד מאוד חשוב שנזכור את אלה שלא פה. שרית כתבה בצורה מצמררת ומפלחת את הלב, ליאמי לא שב הביתה, לא יתחיל עכשיו מסע שיקום, חייו נגדעו. אז ליאם וכל המתנים היקרים שאיבדנו.

מר בני ביטון: כל 13 הגופות שעדיין שם, צודק במאה אחוז, כל 28 החללים שלנו.

מר אבי בן זיקרי: אני מתאר לעצמי, כי יש לנו חברים פה בדימונה שהילדים שלהם לא חוזרים, ואחד מהם אמר לי, תשמע, הלב שלי מלא מלא בשמחה. אבל אני גם נקרע מבפנים. נזכור אותם עם כל השמחה.

מר בני ביטון: טוב, לסדר היום.

מר יחיאל צרויה: אבל אני רציתי להגיד משהו. בבקשה. בהתרשמות שלי, להבדיל זה אירוע של שמחה והוא היה אירוע של עצב. עניתי בשני אירועים מכוונים מבחינתי, זה היה אחד הלוויה של הרב עובדיה, שזה היה יום של אחדות של כל עם ישראל וכאן ראיתי גם את כל האחדות, כמה עם ישראל באמת זה עם אחד. כמה דימונה ודאי, אבל מחמם את הלב, פשוט מחמם את הלב.

מר אבי בן זיקרי: תאמין לי שעודד, צפיתי פה בשידור חי אחרי האירוע שהגעתי הביתה והוא מתעקש, את לא מבינה, את לא מבינה מה היה פה כי תכלס, חוץ מכתבות הצבע הרוחביות שיהיו, לא ראו הבדל. ראו נניח בקריית ארבע, 30 חבריה עם דגלים, על מה אתם מדברים? היו פה 5,000 רק בצומת אחת, לא נתנו לרכב, לקח לו חמש שעות.

מר בני ביטון: אמר את זה גם ירון אברהם ואמרו את זה גם קרן ואמר את זה גם באמת הכי טוב זה עודד הרוש אמר מה שאתה אמרת. הוא אמר את זה באמת והוא מתעקש, אבל זה דימונה וזה נכון. יאללה, ממחמאות לעבודה.

1. אישור פרוטוקול ועדת תמיכות מיום: 21.10.2025

6. פעילות תיאטרון דימונה

מר בני ביטון: אישור פרוטוקול ועדת תמיכות ה-21.10.2025, בבקשה שוקי.

מר שוקי קליין: בתקציב התמיכות בתחום החברה והתרבות הייתה יתרה של 80 אלף שקל. מועצת העיר הקודמת אישרה העברה מתחום הדת והחברה לתחום התרבות. התיאטרון זו העמותה היחידה שיש לנו בתחום התרבות ובהתאם לכך את היתרה של ה-80 אלף שקל אנחנו ממליצים להעביר את זה לצרכי התיאטרון. אורי נמצא פה ובסעיף 6 הוא אמור לסקור את כל פעולות התיאטרון. אני חושב שבני אפשר לצרף את שני הסעיפים האלו ביחד.

מר בני ביטון: אני חושב, כן. אורי, אני אצרף את סעיף 6, אני אגיד כמה מילים. אני לא הקמתי את תיאטרון דימונה, מי שהקים זה ראש העיר מאיר כהן, ואני חושב שבאמת התיאטרון הוא נדבך מאוד מאוד רציני לחיי התרבות בעיר דימונה. אני חייב להגיד שהתיאטרון גם שינה וקיבל מתיחת פנים. מאהבתו של אורי

ישיבת מועצה 25-35 - 27.10.25 חלק א

לפה, שהוא גם עזב את תל אביב והגיע לפה, ובכלל שונה לגמרי. אני מציע, אורי, שתהיה הזמנה לכל חברי מועצת העיר להצגה. אני ראיני את ההצגה, מלך מרוקאי. חשוב שכל חברי מועצת העיר יגיעו. אני רוצה להגיד לך ברמה האישית, מי שמלווה את התיאטרון ברמה האישית ומלווה את אורי גם, להגיד לך קודם כול, יישר כוח. אורי, הבמה שלך, תספר לנו.

מר אורי וולדבסקי: קודם כל, זה כבוד גדול בגלל שאני עשר שנים בדימונה ואף פעם לא דיברתי על התיאטרון בפורום המכובד הזה. אני אעשה את זה בקצרה כי אני מאמין שיש גם הרבה שאלות, אני אשמח לענות על כל שאלה. קודם כל במבט על, במדינת ישראל רוב התיאטראות, הרפרטואריים מרוכזים בערים הגדולות. אין באף עיר, אני אומר באף עיר קטגורית, מעבר לערים הגדולות במדינת ישראל שזה חיפה, ירושלים, תל אביב, באר שבע, אין תיאטרון מקורי שיוצר לבד את החומרים שלו, ושיושב על התקנה הגבוהה ביותר של מנהל תרבות שהיא התקנה, מה שנקרא תקנת הרפרטואריים. אני לא יודע אם זה עד הסוף אומר לכם מה שזה אומר, אבל זה אומר שבעצם חלקים גדולים מהקהילות במדינת ישראל ויתרו בעצם על האופציה להקים תיאטרון שיהיה משמעותי בתוך גבולות השיפוט שלהם. וזה גם אומר ואני באמת מחמיא פה בטח לבני שאיתו, רק אותו אני מכיר מהיום שהגעתי אבל וחברי המועצה שהתחלפו מאז, תדעו שהמצב של תמיכה בתיאטראות ובמוסדות תרבות במקומות אחרים הוא לא כמו פה. והרבה פעמים זה קצת שובר תקרות זכוכית כי אתה יודע דימונה מצטיירת כעיר מסוג מסוים וזה לא כזה נתפס באופן ברור, אבל כשאני הגעתי מהמרכז, אומר באופן חד וחלק וקטגורית שהדיסוננס הזה בין עיר פריפריאלית, סליחה בני שאני אומר את זה ככה, למרות שכבר לא נהוג לומר את זה, עיר מאוד ימנית, עיר שנתפסת כמו עיר שהדבר האחרון שימצאו בה זה תיאטרון, הפוך על הפוך על הפוך, מה שקורה פה, שיש פה תיאטרון מאוד חזק ומאוד משגשג וזה עניין גדול. עכשיו, יש שם איזשהו אני לא יודע אם להגיד אם התקציב גדול או קטן, אבל 3.8 מיליון שקל בשנה. זה מחולק ממנהל תרבות, זה מחולק עירייה ומחולק בהכנסות עצמיות. יש שם איזשהו מן מאזן כזה, מאזן אימה, שאם ההכנסות העצמיות שלנו לא גדלות, אז אנחנו נושקים מאוד מהר לתחתית של הפעילות שלנו. מאז שאני נמצא, אני יכול לדבר רק על התקופה שאני נמצא, בעשר שנים שאני כמעט עשר שנים בדימונה, דברים עוברים מהר. התיאטרון יצר, אני מדבר על הפקות מקור, התיאטרון יצר 21 הפקות מקור. מעבר לזה, אינסוף של הצגות ילדים בתוך הגנים, אני מדבר איתכם על המפגש הראשון של הגנים בגיל הכי צעיר שיש בדימונה, וזה פרויקט שאנחנו פחות או יותר שולטים בכל הדרום. אני מדבר על מאות הצגות שאנחנו מייצרים. בין היתר, עשינו גם לא מעט פסטיבלים, עוד כשעשינו פסטיבלים, עשינו פעמיים פסטיבל שנקרא פסטיבל דימונה, עשינו פסטיבל עם המגזר פה מסביבנו, עשינו פסטיבל נשים, עשינו פסטיבל חלומות, עשינו בשנה האיומה שהייתה, התחלנו עם מיצג חטופים אחר כך עברנו לטקס שהיה, היום אנחנו, היום שגב בעזרת השם חזר, ואנחנו זוכרים יפה מאוד את האירוע שהיה בתיאטרון ב-24' כשקובי ישב על הבמה יחד איתך ומירב, ואנחנו לא ממש ידענו, לא ממש, כן, לא ממש ידענו מימינו ומשמאלנו. אז התיאטרון מנסה לאתגר את המציאות הדימונאית מכל כיוון אפשרי, רוב החומר אבל באחוזים גבוהים הוא חומר שקשור אני אגיד את זה בלשון כללית, קשור למזרחיות, נקרא לזה ככה, אוקיי? חומר מקורי שנכתב בעצם על דברים שאם זה דימונה אהובתי, ואם זה מאז ולעולם ובוודאי מלך מרוקאי, זה חומרים שמעט מאוד מקומות בארץ, אם בכלל, שולחים את היד ומנסים, אני אגיד את זה, אני מתרגש שאני אומר את זה אבל זה באמת לקחת תרבות מאוד מפוארת שהייתה בצפון אפריקה ובדרך לפה באיזשהו אופן היא היטשטשה, נטחנה ונעלמה בתוך סך הכל העשייה התרבותית במדינת ישראל. כולנא מנסים לעשות את זה

שיבת מועצה 25-35 - 27.10.25 חלק א

מאוד, כל מי שמתמצא. יש מאחורי זה איזו שהיא צעקה מאוד גדולה, שהעלייה הגדולה שהגיעה מצפון אפריקה הושתקה באיזשהו אופן ברגע שהגיעה לכאן. אני בכוונה לא מנסה לדבר על קיפוח, אני מנסה לדבר על ערכים מוחלטים ושהם כולם מבינים אותם וכולם יכולים להתחבר אליהם, אז התיאטרון מנסה מאוד מאוד לגעת במקומות האלה ולגעת בהם, כשאני אומר לגעת, אתם צריכים להבין שהתקנה שאנחנו נתמכים בה היא תקנה, מיכל מבינה בזה מאוד, היא תקנה של כל התיאטראות הרפרטואריים, יש לה שלושה שלבים תיאטרון רפרטוארי גדול, בינוני וקטן. הגדולים זה הבימה, הקאמרי, בית לסיין, אנחנו הקטנים. באמצע יש בינוניים, תיאטרון באר שבע הוא בינוני, אנחנו קטן. עכשיו אני לא יודע אם אתם מבינים, המשמעות של זה היא מאוד מאוד גדולה, זאת אומרת זה שתיאטרון דימונה הדבר הקטן הזה שהתחיל מכלום הפך להיות חלק מהתקנה של הגדולים, זה סיפור מאוד מאוד משמעותי ששם אותנו בעצם באיזשהו סד. אנחנו מצד אחד צריכים לעשות את כל הדברים שאמרת, מצד שני הרמה האומנותית שאנחנו צריכים לשמור עליה היא חייבת להיות מאוד גבוהה. אחרת כל הכסף שאנחנו מקבלים ממנהל תרבות פשוט לא יגיע.

מר יחיאל צרויה: איפה אתם מעלים את ההצגות שלכם? אני מבין שיש פה בתיאטרון אבל אתם יוצאים גם החוצה?

מר אורי וולדבסקי: כן, אני אגיע לזה.

מר יחיאל צרויה: אז הקדמתי את המאוחר, טוב.

מר אורי וולדבסקי: ההצגות שלנו עולות בדימונה באזור בין 20 ל-30 פעם, הצגות שאנחנו, המקוריות. ומשם הן יוצאות החוצה, לפעמים הן מצליחות יותר, אני עונה לך, לפעמים הן מצליחות יותר ולפעמים הן מצליחות פחות כי שם אנחנו כבר נכנסים לשוק של הגדולים. שם אנחנו מתחרים, וגם כן מיכל פה אם אתם רוצים לשאול אותה אחר כך איך זה עובד, זה מאוד קשה, התחרות להיכנס להיכלים היא תחרות מאוד מאוד קשה. לפעמים אנחנו מצליחים מאוד ולפעמים אנחנו מצליחים פחות.

גב' מיכל אבן: אז אני אדבר מהצד הזה ואני אומר. שלצערי יש קושי גדול מאוד להביא קהל להצגות רפרטואריות, אנשים היום נוהגים, יותר מגיעים לסטנדאפ למופעים ולתיאטרון פחות, קשה מאוד להביא קהל לתיאטרון, ובטח ובטח שלא מדובר בבימה או באיזה טאלנטים כאלה רציניים, אז זה הקושי לצערי.

מר אורי וולדבסקי: עם זה אנחנו מצליחים, אנחנו בעיקרון בתקנה מחויבים להריץ 150 הצגות בשנה. וזה מה שאנחנו עושים, אנחנו עושים יותר בגלל הצגות הילדים אבל תבינו שלהבין שתיאטרון בדימונה שמצליח להריץ 150 הצגות בשנה, זה לא דבר של מה בכך. אני רוצה לומר גם שהצוות של התיאטרון, חוץ ממני ומנעמה אשתי, אני אומר חוץ ממני למרות שתמיד אומרים לי שזה לא נכון אבל הם כולם דימונאים, כולם. בהצגה האחרונה שלנו מלך מרוקאי יש שמונה שחקנים, מתוכם ארבעה דימונאים ממש, והארבעה האחרים הם שחקנים שמגיעים מחוץ לדימונה, שניים מהם הם ותיקים אצלנו, זה כבר סבב רביעי שהם עושים ושניים בגלל התפקידים שהם צעירים, הם מגיעים מבחוץ. עכשיו, זה לא משהו פשוט בגלל שכשאני אומר כל הצוות הוא דימונאי, אז אתם צריכים להבין שהם כולם מוכשרים לאורך כל השנים להיות גם סאונד, גם שיווק, גם תאורה, גם טכני וכן הלאה וכן הלאה. אני חושב, אני חושב שיש הרבה, אני חש, אני לא סתם אומר לכם,

ישיבת מועצה 25-35 - 27.10.25 חלק א

אני חש גאווה מאוד גדולה לעשייה הזאת בעשור האחרון. אני חושב שנבנה פה לאט לאט משהו שהוא מאוד יציב, אני חושב שכשאני אעזוב יום אחד אז התיאטרון הזה ימשיך להתקיים עם אג'נדה מאוד ברורה, עם תפיסת עולם מאוד ברורה, עם אנשים שיודעים לנהל אותו, עם אנשים שיודעים להחזיק אותו. וזה בניגוד לדברים שנבנים הרבה פעמים, סליחה על המילה שוב בפריפריות, שהם נבנים לזמן קצר וכשעוזבים אותם הם פשוט מתאדים, נעלמים ולא ממשיכים. אני חושב שהמשכיות והתעקשות על משהו זה אחד הדברים אולי הכי חשובים שיש בבנייה בכלל ובטח בעיר כמו דימונה שמוסדות העוגן האלה הם סופר חשובים מבחינתה. כשהיא מציגה את עצמה החוצה וכשאנחנו מופיעים בחוץ וההצגה שלנו מגיעה לאולמות של 500 מקומות ומגיעים 500 מקומות ואומרים תיאטרון דימונה מבקשים לסגור את הזה וזה וזה ותודה רבה לכם תיאטרון דימונה. בוא נגיד מתוך ה-500 ל-50 זה נקלט או ל-60 זה נקלט אבל במצטבר, התיאטרון צובר יותר ויותר שם, מי שיותר נמצא בתחום יודע שהשם שלנו היום הוא שם טוב, יש לנו שם טוב ואנחנו מפרסמים אודישנים ושחקנים וזה, אנשים מגיעים לבוא לעבוד פה, הם אוהבים לבוא לעבוד בתיאטרון דימונה. אני תקווה שיום אחד נשבור את הממוצע הארצי שעומד לצערי על חמישה אחוז, זאת אומרת, מכל יישוב חמישה אחוז רואים תיאטרון במדינת ישראל, זה מעט מאוד. זה נראה הרבה במקומות כמו תל אביב אבל בדימונה כשאנחנו מדברים על חמישה אחוז, מדברים על 2,000 איש, נכון? זה לא הרבה, לדעתי אפשר הרבה יותר. זה משהו שאם אנחנו כולנו היינו מתגייסים וכל האנשים שפה היו באים לראות קצת הצגות, ואומרים לאנשים מסביבם לבוא לראות הצגות, והיינו באמת עושים את זה, הופכים את זה לאירוע מאוד גדול, אז אני מאמין שאפשר היה להתאחד סביב חומרים משותפים וסביב תרבות שבעיניי היא תרבות גבוהה.

מר בני ביטון: טוב, אני ברשותכם, אני רוצה להגיד לאורי כמי שקלט אותו ומלווה אותו מהיום הראשון שהוא נמצא פה, בדימונה אותו וגם את נעמה בן האישי, אני חושב שאורי נתן פה מתיחת פנים אדירה. צריך קודם כל להגיד, לשרה מירי רגב שהכניסה אותנו לתקנה בדבר הזה שאנחנו לא היינו. היה תיאטרון אבל כדי להיכנס לתקנה צריכים לפחות שלוש שנים.

מר אורי וולדבסקי: כן, היינו בקבוצות.

מר בני ביטון: היינו בקבוצות ונכנסנו לתקנה. המטרה שלנו המשותפת, של אורי ושלי, להביא את תיאטרון דימונה לתיאטרון בינוני. אתם מבינים שתיאטרון בינוני בסדר גודל של באר שבע גם ייתן יותר משאבים. סדר גודל של בערך עיריית דימונה נותנת מיליון וחצי שקל. אבל תבינו שזה המון כסף, 50 אחוז כמעט מתקציב. התיאטרון נשען אבל אני מרוצה. אני אומר שהדבר הזה, שדימונה צריכה לראות תרבות ותרבות זה גם חלק, אני אומר חלק מהדבר הזה ובכלל התפיסה שלנו, שהולך לקום מקום אחד גדול מאוד שאנחנו נקים, ואנחנו נרחיב גם ונגדיל את התיאטרון הזה. אז קודם כל, אורי, לך, לכל הצוות שלך שמה, לכל השחקנים, ואני מציע ששוקי, באחריותך להוציא הזמנה לכל חברי מועצת העיר בלי יוצא מן הכלל לבוא לראות את ההצגה של מלך מרוקאי. אני חושב שההצגה מדהימה. בפריים טיים הרב תורג'מן בעצמו היה שותף להצגה. הם נעזרו ברב תורג'מן בקטע הזה. הוא בא לראות את ההצגה. יחד איתי, לא יודע אם הוא לא יודע.

מר אורי וולדבסקי: כן, כן. בעצם זה מחוזה של, בסדר. ואם היית, אז תבוא לראות בעצמך.

ישיבת מועצה 25-35 - 27.10.25 חלק א

מר בני ביטון: אז תבואו כל חברי מועצת, וברגע שאנחנו, באמת שוקי תוציא הזמנה, זה המקום, אני אומר בשם כל חברי מועצת העיר בלי יוצא מן הכלל, יישר כוח על העשייה הזאת כי חשבו ברגע שאנחנו ניבחר אז התיאטרון, אני זוכר את נועה, מי שהביא אותה אז, מאיר כהן הביא את נועה, חמודה מאוד, קנולר. כן, יחד עם הגרוש שלה לשעבר והיא, אוהד, היא הייתה מבוהלת לגמרי וברוך השם המשכנו דברים טובים. היה משהו קטן קומפקטי, אני אומר לכם, עם מעט מעט משאבים, מעט מאוד כספים, וזה הלך וזה צומח וזה צומח וזה גדל. והגזבר לא נמצא פה כרגע, זה הוא אומר, אבל אני חושב שזה גם חלק מההווי ומהתרבות שלנו. להגיד לך בשם כולנו תודה ויישר כוח. תודה רבה.

מר אבי בן זיקרי: אני רוצה ברשותכם להתייחס גם. בבקשה. היה לי חלק מזערי, קטן, צנוע בהקמת התיאטרון תחת ההנהגה הקודמת, והאמת לראות שהוא שורד 16 שנים זה באמת יפה, זה קודם כל.

מר אורי וולדבסקי: דרך אגב, הוא היחיד מכל מעבדות התרבות שהוקמו, זו המעבדה היחידה שנשארה.

גב' מיכל אבו: הוא לא רק שורד, הוא גם צומח.

מר אבי בן זיקרי: כן, ברוך השם. יש לי כמה רעיונות. ושאלה אחת. קודם כל, אני חושב שיושבים פה בשולחן החבר'ה הדתיים של העיר. אני לא התמודדתי במפלגה דתית, בכל מקרה. ואני חושב שמאוד מאוד מצוי שתשתפו פעולה עם הצד הרוחני של העיר, כי יש פה איזו התרוממות של צעירים וצעירות שהם קהל מעולה ואם תדעו לשלב אותם, בצורה כזו או אחרת. זה יכול להיות בפעילויות, זה יכול להיות בהצגה מסוימת. אז יש לך קהל חדש שיבוא וימלא את האולם וזה בסוף מה שאנחנו רוצים. תאטרון שאין בו כפיים הוא לא תאטרון, אנחנו יודעים את זה. זה דבר ראשון. דבר שני, הדבר החשוב שהיה בתיאטרון זה שהקמנו אותו צמוד ובסמוך, לא בכדי, שהוא בית ספר למשחק, השאלה שלי, היום 16 שנה אחרי, כיצד בא לידי ביטוי השיתוף פעולה שהיה אמור להיות כאילו סוג של הזנה אחד של השני?

מר אורי וולדבסקי: לא בא. אין שיתוף פעולה.

מר אבי בן זיקרי: זה חבל. הוא אמר דווקא שיש שיתוף פעולה עם הגנים.

מר אורי וולדבסקי: יש שיתוף פעולה עצום עם מוסדות החינוך, עם הגנים, בכלל עם הקהילה. עם בית ספר גבריאלי, כל הנושא של התיאטרון לא מצליח לצמוח. אני ניסיתי, המנהלת הקודמת וזו שלפניה ניסתה, משהו שמה בחיבור לא קורה. משהו שם בחיבור לא קורה, יכול להיות שצריך לשבת על זה ולחשוב איך באמת מפצחים את זה, אבל אין לי, אני לא אספר סיפורים, זה לא קורה.

מר בני ביטון: אני אגיד משהו, ראינו שזה לא צומח. אנחנו פתחנו את כל מערכת החינוך בדימונה, זה נכנס לסל התרבות של מערכת החינוך יחד עם המתנ"ס, היום נהנים מכל גני הילדים ובתי הספר מהתיאטרון הזה. ישבנו עם ראש מינהל החינוך שזה יהיה בזמנו אבן שואבת ושהילדים ילמדו את סל התרבות שלנו. ישבנו עם ראש מנהל החינוך, יחד עם אורי, יחד עם מתנ"ס דימונה והכנסנו. תודה רבה. אנחנו מצביעים על שני סעיפים, פה אחד. תודה רבה.

ישיבת מועצה 25-35 - 27.10.25 חלק א

מר בני ביטון: מי בעד אישור פרוטוקול וועדת תמיכות מיום : 21.10.2025?

בעד פה אחד

החלטה מס' 180

מליאת מועצת העיר מאשרת את פרוטוקול וועדת תמיכות מיום : 21.10.2025.

בעד פה אחד

2. אישור מהות תכנית להקמת מתקנים הנדסיים בתא שטח 600 לשימוש מתחם התיירות בתא שטח 102 מתכנית 37/101/02/2. התכנית מתייחסת לאזור למתקנים הנדסיים בתחום פארק לאומי ממשית, דרומית לעיר דימונה ומערבית לגן הלאומי "ממשית". בשטח התכנית חלק תכנית מאושרת 37/101/02/25 שמטרתה הקמת פארק מדברי המקשר בין העיר דימונה והגן הלאומי, בזיקה למרחב דרכי הבשמים בהתאם לתמ"מ 55/14/4 הייעוד המאושר מתכנית 37/101/02/25 הוא מתקנים הנדסיים.

מר בני ביטון: אישור מהות תכנית להקמת מתקנים הנדסיים בתא שטח 600 לשימוש מתחם התיירות בתא שטח 102 מתכנית 37/101/02/2. התכנית מתייחסת לאזור למתקנים הנדסיים בתחום פארק לאומי ממשית, דרומית לעיר דימונה ומערבית לגן הלאומי "ממשית". בשטח התכנית חלק תכנית מאושרת 37/101/02/25 שמטרתה הקמת פארק מדברי המקשר בין העיר דימונה והגן הלאומי, בזיקה למרחב דרכי הבשמים בהתאם לתמ"מ 55/14/4 הייעוד המאושר מתכנית 37/101/02/25 הוא מתקנים הנדסיים. אני אגיד לכם, אנחנו אישרנו את התוכנית הזאת, זו הייתה תוכנית שהצגנו את בית המלון, את הגלמפינג פה, רק לא אישרנו את זה בוועדת בניין ערים.

גב' סמיטל חבושה: אנחנו אישרנו את התוכנית הזאת בוועדת בניין ערים, פשוט בגלל שעיריית דימונה היא מגישת התוכנית, צריך אישור שלכם, של מועצת העיר, לאישור של אתם מסכימים שהעירייה תגיש את התוכנית כמגישת התוכנית.

מר בני ביטון: זה עבר. עכשיו אני רק רוצה לסבר לכם את האוזן. התכנית הזאת מוגשת בנובמבר כבר בוועדה המחוזית ובגלל זה היינו בלחץ לאשר את התכנית הזאת. אני חושב שברגע שהיא תאושר בוועדה המחוזית, היום גם קיבלנו בשורה אדירה, אתם תראו בכל התכניות הכלכליות את גבעת הסייבר, אישור התב"ע בגבעת הסייבר, אישור של ההפקדה בדיוק, אז ישר כוח אני חושב שזה תהליך וקידום של כל הדברים האלה, אנחנו בקשר עם מנהל מקרקעי ישראל יחד עם מנהל התכנית ואני חושב שה-250 חדרים סוף סוף יצאו לפועל וראינו את היזם שהציג את התכנית פה, איך אמרנו? אם החלום הזה יתגשם אז הוא קורס עור וגידים והיום אנחנו באישור תכניות סופיות.

מר בני ביטון: מי בעד אישור הגשת תוכנית ע"י העירייה מהות תכנית להקמת מתקנים הנדסיים בתא שטח 600 לשימוש מתחם התיירות בתא שטח 102 מתכנית 37/101/02/2. התכנית מתייחסת לאזור למתקנים הנדסיים בתחום פארק לאומי ממשית, דרומית לעיר דימונה ומערבית לגן הלאומי "ממשית". בשטח התכנית חלק תכנית מאושרת 37/101/02/25 שמטרתה הקמת פארק מדברי המקשר בין העיר דימונה והגן

ישיבת מועצה 25-35 - 27.10.25 חלק א

הלאומי, בזיקה למרחב דרכי הבשמים בהתאם לתמ"מ 55/14/4 הייעוד המאושר מתכנית 37/101/02/25
הוא מתקנים הנדסיים?

בעד פה אחד

החלטה מס' 181

מועצת העיר מאשרת את הגשת תוכנית ע"י העירייה מהות תכנית להקמת מתקנים הנדסיים בתא שטח 600 לשימוש מתחם התיירות בתא שטח 102 מתכנית 37/101/02/25. התכנית מתייחסת לאזור למתקנים הנדסיים בתחום פארק לאומי ממשית, דרומית לעיר דימונה ומערבית לגן הלאומי "ממשית". בשטח התכנית חלק תכנית מאושרת 37/101/02/25 שמטרתה הקמת פארק מדברי המקשר בין העיר דימונה והגן הלאומי, בזיקה למרחב דרכי הבשמים בהתאם לתמ"מ 55/14/4 הייעוד המאושר מתכנית 37/101/02/25 הוא מתקנים הנדסיים.

בעד פה אחד

3. אישור שינוי ייעוד בכתובת רח' המעלה 8, שכ' הגבעה, גוש 39517, חלקה 92, מגרש 28 עמותה רשי מבקשת לקבל את הסכמת העירייה לשינוי ייעוד דרך קיים לפי תכנית בניין עיר 12/107/03/25 לייעוד מגורים במסגרת תב"ע נקודתית. מצ"ב מסמכים כולל הסכמת מהנדס העיר.

מר בני ביטון: אישור שינוי ייעוד בכתובת רח' המעלה 8, שכ' הגבעה, גוש 39517, חלקה 92, מגרש 28 עמותה רשי מבקשת לקבל את הסכמת העירייה לשינוי ייעוד דרך קיים לפי תכנית בניין עיר 12/107/03/25 לייעוד מגורים במסגרת תב"ע נקודתית. מצ"ב מסמכים כולל הסכמת מהנדס העיר. בבקשה.

גב' סמיטל חבושה: צריך לתקן פה את המהות. מה שאתם תאשרו פה זה החזרת השטח לרמ"י. מה שקורה זה שבגבעה הישנה במעלה 8, יש בית שבנוי על חתיכה מהדרך שזה מדרכה. אני נולדתי שם בגבעה, אני יכולה להגיד לכם ש-40 שנה זה ככה, הבית גם קיבל ככה תעודת גמר. פשוט מבקשים, הבקשה היא להחזיר את השטח הזה לרמ"י כדי שהם יוכלו לקנות את זה מהם כי בנוי שם.

מר אבי בן זיקרי: רגע, מה הקשר של רשי פה?

גב' סמיטל חבושה: הם קנו את הדירה הזאת, הם עושים שם כמו פנימייה לילדים במצוקה.

מר בני ביטון: מאה אחוז. מי בעד? בבקשה, יחיאל.

מר יחיאל צרויה: ברשותכם, אני רוצה להגיד משהו. הבית הזה מוכר לי, אני מכיר אותו טוב ואני בעד. אבל יש עוד כמה מקרים כאלה בדימונה שאני חושב

מר בני ביטון: קודם- כל אתה צודק. יש מקרה של מנהלת הספרייה, לפחות שאנחנו יודעים, ויש עוד הרבה הרבה מקרים.

מר יחיאל צרויה: נכון, אז בוא נתחיל עם כולם.

ישיבת מועצה 25-35 - 27.10.25 חלק א

מר בני ביטון: אנחנו בתהליך לשינוי תב"ע נקודתית לכל הדברים האלה. אני מכיר את נושא הגבעה, המעלה והפסגה. אנשים, כל אחד חרג וחרג וחרג. זה לא היה בתקופה, אנחנו כולנו היינו ילדים כשנבנתה השכונה הזאת.

מר יחיאל צרויה: זה לא רק בגבעה, בני, יש גם בכלנית, יש מלא בדימונה, מלא מקומות.

מר אבי בן זיקרי: רגע, זה הולך לקרות בגבעה?

מר בני ביטון: כן.

גב' סמיטל חבושה: צריך לעשות רק פרצלציה חדשה.

מר בני ביטון: ברור, אנחנו נתכנן פרצלציה חדשה לכל הדבר הזה. אני אמרתי את זה לגילה, אמרתי את זה גם לחבר מועצת העיר אלברט, אנחנו נשנה את הדבר הזה. אנחנו ניכנס מתחת לאלונקה, זה תהליך של לפחות 300-400 אלף שקל, אנחנו לא ניתן לדיירים, הדיירים לא אשמים בקטע הזה, הדיירים, תקשיבו, מי שרוצה למכור את הדירה שלו הוא בבעיה שמה.

מר אבי בן זיקרי: נכון.

מר יחיאל צרויה: בני לא, אבל מה שאני אומר, אנחנו עוזרים ל-

מר בני ביטון: 200 שנה לא עשו את זה, אנחנו נבצע את זה. בסדר יחיאל, אנחנו מבינים אותך. מה שאני אומר זה שזה יבוצע, יתוכל.

מר יחיאל צרויה: מה שאני אומר זה שאותה מדיניות של פה תהיה שם ברור.

מר אבי בן זיקרי: יחיאל, כמדומני אתה ממלא מקום יו"ר ועדת המשנה, בואו נעלה את זה בוועדת המשנה.

מר בני ביטון: ברור, אנחנו לא צריכים להעלות בוועדת משנה זו החלטת מועצה, זו החלטה של משאבים, של כסף, אנחנו נעביר לכם, מי שיתכלל את זה ממלא מקום ראש העיר יחד עם המהנדס ועם סמיטל ובגיבוי של כל חברי מועצת תודה.

מר בני ביטון: מי בעד אישור לוועדה להחזיר את השטח בייעוד דרך לרמ"י שינוי ייעוד בכתובת רח' המעלה 8, שכ' הגבעה גוש 39517, חלקה 92, מגרש 28 עמותה רשי מבקשת לקבל את הסכמת העירייה לשינוי ייעוד דרך קיים לפי תכנית בניין עיר 12/107/03/25 ליעוד מגורים במסגרת תב"ע נקודתית. הואיל ולוועדה צורך בשטח מחליטים להחזיר את השטח לרמ"י על מנת שתתכנן אותו מחדש?

החלטה מס' 182

מועצת העיר מאשרת לוועדה להחזיר את השטח בייעוד דרך לרמ"י שינוי ייעוד בכתובת רח' המעלה 8, שכי הגבעה גוש 39517, חלקה 92, מגרש 28 עמותה רשי מבקשת לקבל את הסכמת העירייה לשינוי ייעוד דרך קיים לפי תכנית בניין עיר 12/107/03/25 לייעוד מגורים במסגרת תבי"ע נקודתית. הואיל ולוועדה צורך בשטח מחליטים להחזיר את השטח לרמ"י על מנת שתתכנן אותו מחדש.

בעד פה אחד

4. אישור המשך גביית היטל שמירה עד ליום: 31.12.2030 בהתאם לאמור בסעיף 7 לחוק העזר לדימונה (שירותי שמירה) התשס"ט-2009. ובהתאם להוראת השעה לגביית אגרת השמירה ברשויות המקומיות.

מר בני ביטון: אישור המשך גביית היטל שמירה עד ליום: 31.12.2030 בהתאם לאמור בסעיף 7 לחוק העזר לדימונה (שירותי שמירה) התשס"ט-2009. ובהתאם להוראת השעה לגביית אגרת השמירה ברשויות המקומיות. אני חייב לציין מי שהחליט התהליך הזה זה ראש העיר הקודם, מאיר כהן, אני חושב שזו החלטה נכונה ביותר, החלטה טובה. אני גם אגיד, לפני שאני אתן לאבי להתייחס לדבר הזה, תבינו, התקציב הזה של הגבייה הוא בערך סדר גודל של 20 אחוז מכל תקציב הביטחון שאנחנו נותנים. תראו, אין ויכוח, הנושא של הביטחון האישי הקמנו בוועדה בראשותו של אריאל ללוש, של יהודה בצלאל, של אדון יהודה אליסף, של אבי בן זיקרי ואנחנו ביצענו את כל מה שאמרתם. אני גם כינסתי לאחר מכן ולאחר ההמלצות שלכם, חוץ מאשר הזמנתי את יהודה ואת אריאל כוועדה ויחד הזמנתי את כל אנשי המקצוע, כולל מפקד תחנה, היו שתי ישיבות לדבר הזה והזמנתי את כולם כדי לבצע את זה. אני רק אתן לכם סקירה ממה שנעשה חוץ מאשר, סעיף אחד, שדרשתם 160,000 ש"ח ועכשיו יש פה דרישה של חבר מועצת העיר של 200,000 ש"ח לעשות. אני אגיד בחודש האחרון מה שעיריית דימונה במשותף ביצעה את זה יחד עם שלוש יחידות התנדבותיות. אחת זאת יחידת הסער, שתיים זאת יחידת משמר השכונה שקלטנו בחור, רב סרן במילואים, אדיר זגורי, שהוא מתכלל את כל משמר השכונה. כמובן הכנסתי את כל חברי מועצת העיר, מי שרוצה ללכת, הכנסתי גם את כל מנהלי האגפים עד ל-31 בדצמבר. ב-31 בדצמבר עיריית דימונה תקים את יחידת יעל. היחידה הזאת כמו בנתיבות, כמו בתל אביב. אני חושב שאנחנו הולכים להקים יחידה שלנו. הגענו למסקנה ואני אומר את זה לצערי הרב, אם אין אני לי מי לי, משטרת ישראל השמיכה קצרה, אני סתם אגיד לכם, אני יצאתי ראשון, יצאו פה עוד חברי מועצת העיר וראו. אני רק אגיד לכם, אני כשיצאתי היו ארבע ניידות שלנו, וניידת או שתי ניידות של משטרת דימונה. תבינו, אתמול שוקי מתאר לי שהייתה, שמאז שאנחנו התחלנו לפעול היו שתי פריצות בדימונה, פריצה אחת, שבוצעה יום לאחר שמחת תורה ואני אגיד את זה כי לא הייתה משמרת לילה של היחידה הזאת ופריצה שנייה גם שלא. אנחנו החלטנו לציפר את היחידה הזאת, יחד עם חוות דעת של היועץ המשפטי כמו אנשי המילואים שמקבלים כרטיס סיבוס לדבר הזה. אמרנו שבכל זאת אי אפשר להמשכיות ולהשאיר בהתנדבות והתנדבות של כל הדברים האלה. אבל אני אומר שהיחידה הזאת מבצעת את זה באמת על הצד הטוב ביותר. אני מאמין שב-31 באוגוסט אנחנו בראשון, כמו שקיבלנו החלטה ב-2025, כשאנחנו הולכים ושמים את 4-5 מיליון שקל תוספת תקציבי בנושא הניקיון, אז ב-2026 אנחנו כהנהלת העיר קיבלנו החלטה לתגבר את מערך הביטחון של העיר דימונה. בנינו מוקד ברמה של 26 מיליון שקל. אנחנו הולכים לשים עוד. יש לנו 600 מצלמות, הולכים לשים עוד 1,000 מצלמות. אני רוצה

להסביר לחברי מועצת העיר שזה לא יצא מפה, כי אנחנו לא פרסמנו, הכנסנו כל מיני אמצעים, טכנולוגים, אנליטיקה כדי לשפר. אנחנו כבר בתהליך של פיילוט ושמנו, אני אגיד לכם מה, שנייה, בבקשה, התהליך הזה של האנליטיקה הזאת שעשינו, אני אגיד לכם כמה דברים הכנסנו. למשל, מי שנכנס אחרי 12 או אחת למרכז המסחרי, זה ישר קופץ למוקד העירוני שלנו וישר הוא מקפיץ את כמובן הסיור שנמצא בשטח. נכון שראינו ששלוש, ארבע דקות זה זמן ההתראות של הפריצות שנעשו בדברים האלה. כמובן ששמנו, אני במשמרת שלי, הנה אני אומר לכם, מישהו גנב אופנוע, החליק במרכז המסחרי, שמנו עליו, תאמינו לי, החזירו אותי לצנחנים, שמנו עליו תצפית, הבן אדם לא הגיע, הגיעו בשעה 6 בבוקר כדי לקחת את האופנוע, תפסנו את הבן אדם, זה מה שהיה. ראינו גם מאיפה נכנסים, מאיפה יוצאים, אבל אני חייב להגיד לכם שהם גם עוקבים אחרינו. הם עוקבים ומתצפתים אחרינו. איך אמרתי למפקד התחנה וגם למפקד המחוז והמרחב, כמובן שלא יעזור שום דבר. אז מפה הם ילכו לירוחם, ילכו לבאר שבע, ילכו לערד, אבל בוא, עניי עירך קודמים, קודם כל אנחנו רוצים לשמר את מערך הביטחון ואנחנו רוצים לשים את המשאבים ואת הכסף בדברים האלה. המערך הזה של כל האמצעים האלה עולה בשוטף לעיריית דימונה בסדר גודל של מיליון שקל. מיליון שקל עיריית דימונה הולכת להשקיע. לאן הולכת האגרה? אני אגיד לכם. השקענו ביחידת סער שביום רביעי הולכת לקבל הסמכה, כמעט שלושה וחצי מיליון שקל בתקציב 2025, הולכת לקבל הכשרה של מחלף 03. יהיו שתי רשויות במדינת ישראל שיש להן מחלף. יש 66 חבריה שנמצאים שמה, שהם באמת ברמה גבוהה מאוד, זה מודיעין ודימונה. אנחנו ביום רביעי ניכנס למערך הזה. הקמנו, אתר שלנו לאימונים, ירוחם כבר התאמנה פה, מצפה, המועצה האזורית רמת נגב, וכמובן היחידה הולכת, מתאמנים בשיתוף פעולה עם מפעלי ים המלח, בשיתוף פעולה עם רותם ועכשיו אנחנו הולכים לתרגיל משולב עם הקריה למחקר גרעיני. חבריה, מאוד מאוד רצינית. התקבל היום מנהל מוקד ברמה גבוהה, אני אומר לכם, קצין בשב"ס לשעבר. בתפקידו הוא מהנדס חשמל, ניהל את המשלט של שלושה-ארבעה בתי סוהר. שוקי ואני היום, פעם ראשונה שישבנו יחד איתו, אנחנו מחכים לשבת יחד עם כל עובדי המוקד. איש חרוץ, הרווחנו בתפקיד אחד, שני תפקידים, הרווחנו גם אותו וגם הרווחנו אותו מקצועית כי הוא גם מבין. מקצועית מבחינת מצלמות, מבחינת מערך המוקד העירוני שלנו. במערך המוקד שלנו, הכנסנו יועצת ארגונית, שעושה לנו את כל הארגון במוקד העירוני שלנו. תתפלאו לשמוע גם שיחה, ניהול שיחה פשוט של אנשים, אנחנו עושים באמת, הקמנו אגף שירות. שייתן שירות הרבה יותר טוב לאזרחי דימונה. העברנו את המוקד מאגף הביטחון לאגף שירות בשיתוף פעולה כולו ביחד. זה עולה המון המון מיליונים של כסף, אני לא מזלזל. ב-22 ש"ח לכל משפחה. אני חושב, כל שקל אחד למשפחה הוא עולם ומלואו, זה כסף, זה מאוד מאוד רציני. אבל אני חושב שכמו שאמרה אחת שכתבה באחד מהפוסטים שלא הביאו לה את הפת, זו העיר היחידה במדינת ישראל שנותנת את הפחים של ה-360 בחינם. זה התחיל מאז שאני הייתי מנהל אגף שפ"ע, וזה נמשך אצל גם מאיר כהן ייאמר לזכותו וזה ממשיך גם אצלי בקטע הזה, אני חושב שכדי להיות שותפים כולם צריכים להיות שותפים למאמץ הזה. אני חושב שהמון רשויות, נכנסות כרגע, צריך להגיד עוד דבר, השר לביטחון פנים היה בדימונה, דימונה נכנסה לעיר זכאית לנשק, כולם שאלו, איך אמרה לי נילי מירוחם? אני לא כל כך מבוססת מזה. שאלתי אותה למה נילי, היא אומרת לי תראה, כל אחד שיחזיק נשק זה לא כל כך, זה מתחיל להפחיד, זה מסוכן. תראו מה קורה בארצות הברית, אמרתי רצו, אני חושב שזה גם נותן ביטחון אישי, עובדה שבפועל בכל הפיגועים, בכל הדברים אזרחים הצילו את האנשים האלה. אני בניגוד לאחר, אני חושב שביצענו. אני אגיד עוד משהו, הוקם עוד מרחב למשטרת ישראל שנקרא מרחב רותם, אנחנו בדין ודברים עם השר לביטחון

פנים שהמרחב יקום בדימונה. אנחנו הולכים להעלות את התקנים של משטרת דימונה, תבינו, משטרת דימונה נמצאת כרגע ב-120 תקנים, כשבפועל היא צריכה להיות ב-180 תקנים. יש קצת בעיה בגיוס שוטרים, בגלל המשכורת עם כל מה שאסר לביטחון פנים, אלא זה לא עוזר. עכשיו, כל היחידות שלנו בשבוע הבא יקבלו סמכות של שוטרים, יקבלו נשקים ארוכים. גם יחידת סער, גם משמר השכונה הולכת לקבל וכמובן גם יחידת יעל. לא חיכינו להגדלת השיטור העירוני שלנו. תראו, בפועל אמרתי לשר, בוא תיתן לנו עוד עשרה, אני מוכן לקלוט עוד עשרה. אמר לי בני תקלוט אותם לבד, אנחנו מוכנים לתת להם את כל הסמכויות שיש להם. תבינו מה זה סמכות, כי כל היחידות האלה שמסתובבות כרגע יכולות לעשות כל מה שאתה רוצה. אין להם זכות למעצר, אין להם זכות לאזיקה. הם יכולים, אין להם זכות גם לעצור את הדבר הזה. אז באמת צריך להגיד למפקד תחנת דימונה ולשמעון, מפקד המשמר האזרחי של דימונה, אמר לי תוך שבוע, שבוע וחצי, שבועיים לכל היותר, כולם יוסמכו, יש את כיתת הכוננות. האדיר הזה, אני אומר לכם שאני בעיניי אמרתי ליהודה, אני לא מכיר אותו, לא יודע מי הוא, לא אני קלטתי אותו, מי שקלט אותו זה יהודה ומתנ"ס דימונה, אומנם גולנצ'יק ולא צנחן, אבל עושה עבודה יוצאת מן הכלל. הילד הזה, אני אומר, אני קורא לו הילד בן דימונה, גדל וחונך בדימונה. תראו, נעשים הרבה דברים. להגיד לכם שזה מספיק? לא. להגיד שצריכים עוד דברים? כן. אנחנו עם כל המשאבים, עם כל הכוח בדבר הזה. בבקשה, אבי.

מר אבי בן זיקרי: טוב, האמת הצלחת קצת לבלבל אותי. עם כל המצב רוח הטוב שיש לנו היום, אני חושב שזה נושא שהוא לא בוער, הוא סופר בוער, אני לא זוכר נושא שבער בצורה כל כך אינטנסיבית בקרב התושבים, אתה שומע את זה בכל מקום שאתה הולך ולא בכדי, אני חושב שתשמע בני, להגיד לך את האמת, שמעתי פה בעיקר סיפורים ותירוצים, לפעמים גם הצלחת להוציא אותי מחוט המחשבה כי לא התחברתי לכל הדברים. אבל בסופו של דבר, השורה התחתונה היא מאוד מאוד פשוטה. אין ביטחון בדימונה, דימונה התדרדרה למקום נמוך, היסטורי, שמעולם לא הייתה בו, ונכון שאפשר תמיד להגיד, צרת רבים חצי נחמה, יש בבאר שבע, יש בזה, זה לא נכון לומר את זה כי תכף יהיה מאוחר. תכף זאת תהיה כבר תופעה שאתה לא יכול, זאת תהיה כרוניקה. ואנחנו כל הזמן אומרים וחוזרים. עכשיו לגבי הדברים שאמרת, חלק מהם לפחות, כי אורית תתייחס ביתר שאת. דיברת על יחידת ביטחון בסוף 2025, אני לא מאמין. אני לא מאמין לך, סליחה שאני אומר את זה, אני לא מאמין לך, כי במערכת הבחירות פרסמת שאתה פותח אוטו ביטחון, והיא לא נפתחה, ועברו כבר שנתיים. ומאז רק התדרדרנו עוד ועוד. שתיים, הקמת ועדת ביטחון, אמרת לי להצטרף, אמרו לי כולם אל תצטרף זה מלכודת, איזה מלכודת? אנחנו באים לעבוד בשביל דימונה הכול בסדר. הגעתי לישיבה והנה הפלא ופלא למחרת הוצאנו אחלה פרוטוקול אני חושב, אריאל וצבי. באמת עם רעיונות שחלקם ראש העיר העלה כרגע ופתאום אנחנו רואים ישיבות ביטחון שאנחנו בכלל לא מכירים אותם, לא שומעים עליהם ולא מוזמנים אליהם, אז מה הועילו חכמים בתקנתם? אם זה היה מס שפתיים, סבבה עשית את זה. וי, כפיים, תודה רבה, להתראות, נתקדם. בשורה התחתונה, אנשים סובלים פה. אתם צריכים להבין, כולכם אני אומר לכם, להצביע על זה ל-6 שנים מהיום, בתקופה הזאת, זה חוצפה שאין כדוגמתה. זה שיא השפל שאנחנו נמצאים בביטחון. תקשיבו רגע, אין כלום, אין נאדה. [קטיעה] אבל אנחנו צריכים אתכם לעוד 6 שנים, ניקח ממכם כסף. על מה משלמים? על מה? ריבוננו של העולם, תגידו לי על מה משלמים? אתה לוקח מס על מה? רשום היטל שמירה. הדברים שראש העיר אמר פה, היו צריכים להיעשות שנתיים אחורה, שלוש שנים אחורה, למנוע. יש מוקד מעולה, שיעבוד. כל האינדקסציות שהוא דיבר עליהן, היו צריכות להיות פה לפני שנתיים, לא בעיה, בלחיצת כפתור עושים את זה. אבל אין פה ניהול, זו מערכת

שיבת מועצה 25-35 - 27.10.25 חלק א

כושלת, שליחה שאני אומר את זה, אבל בצורה בוטה. והתושבים משלמים. הגיעו למצב שאנשים נכנסים אליהם כנופיות בבוקר, מוכר סיגריות? לא, וואלה, לא מוכר. אתה עובד עלינו, אל תדאג. דימונה שלנו, נבוא בערב לבדוק. ברמה כזו, ברמה כזו זה בושה וחרפה שהגענו למצב כזה. איזה מן דבר זה? הם יטיילו פה ויעשו מה שהם רוצים? יום כיפור יסתובבו פה הלוך וחזור, יעשו לנו פה רונדלים על הפרצוף שלנו עם מוזיקה. תראו בערד, פרסם הודעה בערבית, אחים שלנו, לא להיכנס, חבל לכם על הזמן, אל תיכנסו, שם שתי ניידות, נגמר הסרט. אתם לא תיכנסו לפה ותתריסו בצורה כזאת. מילא משחקים ביום שבת, מקבלים מפתח של המגרש, משחקים חופשי, מילא כל הדברים האלה, אבל דחיל רבאק, לאן הגענו?

גב' אורית כהן: אז אנחנו מדברים על היטל השמירה ואני רוצה להזכיר לחברי המועצה ולכבוד ראש העיר את השמות הבאים. אלוף הפיצוחים, תכשיטי שטרית, פרץ סנטר, קניון דמרי, קיוסק מיקי, מפגש גיא כפול 2, בית הגלידה כפול 6, ויקטורי והרשימה עוד ארוכה. 260 בעלי רכבים בדימונה. אני טועה, אדוני ראש העיר, שאתה מבקש להאריך את היטל השמירה שזה מס כפי שזה שירות שמירה. אתה לא מתבייש? איך אתה לא מתבייש? מכל עסק שהפסיד עשרות אלפי שקלים מהתושבים, מבעלי עסקים שמשלמים פרוטקשן, מאלו שזוכים לביקור של כנופיות שנכנסות בעזות מצח לחנויות, ואומרים דימונה שלנו. בתקופה שלך, דימונה הידרדרה לשפל, לשפל היסטורי ברמת הביטחון. ואתה מבקש להמשיך במס הביטחון. אדוני ראש העיר, אפשר לדעת באמת ובתמים אני שואלת. איך קורה שאתה שותק? הרי על כל אבן שאתה מזיז מצד ימין לשמאל, אתה עושה יח"צ ומפרסם בכל מקום אפשרי. וכאשר התושבים זועקים מדם ליבם על נושא הביטחון, אתה שותק. אני מבקשת לדעת לאן הולך הכסף של היטל שמירה כשאנחנו מדברים על בערך 4 מיליון שקלים. אדוני ראש העיר, אני מבקשת תשובות עבור התושבים.

מר בני ביטון: קודם כל, אני נתתי תשובות ואני אמשיך לתת עדיין תשובות ובעיניי זה הדבר החשוב ביותר. אבי, אני לא רוצה להיכנס כרגע לסטטיסטיקה ואתה, רק לסבר לחברי מועצת העיר ואני חושב שאתה צודק כשאתה אומר, דין פרוטה היא כדין מאה וזה בסדר גמור, אבל רק לסבר לכם ותבינו שהפשיעה בדימונה, יחסית לכל מה שקורה באזור הדרום, ואני אומר את זה בנתונים בדוקים של משטרת ישראל, אבל זה לא מעניין אותנו, זה ממש לא מעניין. נכנסנו באמת מאז שהוקמה, ואבי לא מס שפתיים. אני באמת עשיתי את זה.

מר אבי בן זיקרי: אבל לא סיימת לגבי הנתונים, מה אמרת לגבי הנתונים? דימונה נמצאת מה? איפה?

מר בני ביטון: יחסית במקום הנמוך, אתה יכול לשאול גם את מפקד התחנה.

מר אבי בן זיקרי: אני לא צריך לשאול, המשטרה מפרסמת נתונים. באר שבע מקום אחרון, ואנחנו מקום לפני האחרון, ונתיבות מקום ראשון.

מר בני ביטון: אבי, לא הפרעתי, ואמרת, ואנחנו רואים מיד כשנכנסנו ומתחת לאלונקה, כשאנחנו רוצים להיכנס מתחת לאלונקה וכל הדברים האלה, אבי, זה קל להגיד תבצעו, זה עניין של משאבים ושל כספים-

גב' אורית כהן: אז אין כספים, אדוני ראש העיר?

שיבת מועצה 25-35 - 27.10.25 חלק א

מר בני ביטון: לא להפריע, אני לא הפרעתי לך. אורית, סליחה, לא הפרעתי. אני מבקש, באמת, אנחנו ביום חגיגי היום, בואו נגמור.

גב' אורית כהן: נכון, אבל זה נושא בוער, על מנת שלא נגיע שוב ל-7/10, זה נושא שאנחנו חייבים לדבר עליו.

מר בני ביטון: מאוד מאוד נושא חשוב ואני חושב שהעליתם אותם ביתר שאת. ומאז שהוקמה ועדה, אבי, כל מה שאמרתם בוועדה, באמת, ויכול להתייחס לזה צבי יהודה, אני אתן לו לדבר ויכול להתייחס גם מפקד כיתת הכוננות שהוא, רב סרן בצה"ל, מ"פ בצנחנים, יכולת להתייחס יושב ראש ועדת הביטחון שלנו. לא סתם הכנסתי אותך לשם, אמרתי חוץ מסעיף אחד, כל מה שביקשתם, כל מה שאמרתם בפרוטוקול אנחנו עשינו העתק הדבק והזמנתי את המפקד, אני הזמנתי את אנשי המקצוע. בבקשה יהודה אליסף, ואחרי זה יהודה בצלאל ואריאל אם אתה רוצה להשלים.

מר יהודה צבי אליסף: תודה, ראש העיר. אני רק מערער בקול על הלוגיקה הזאת, בסדר? זה שיש מציאות, אי אפשר להתווכח איתה, התרבו הפריצות. זה שמי שבראש ובראשונה אמור להגן על התושבים ולטפל בפריצות זו משטרת ישראל. כאשר הדבר הזה לא נעשה, או לא נעשה מספיק, או אנחנו חשים ירידה בתחושת הביטחון בלי להיכנס לנתונים, השאלה היא איזה לא כיתה עובדת. האם כיוון שהיטל השמירה או השיטור העירוני לא הצליח, לאחר המשטרה, בסדר? לאחר כישלון ה-, כביכול של המשטרה, לטפל בכל הבעיות, אז האם הלוגיקה שמה שלא עובד אנחנו מבטלים? אז כמובן שנקבל פי שתיים. אני משווה רגע בין הדברים. ברור לכל שמדינת ישראל, צבא הגנה לישראל, מוסד, שב"כ וכולי וכולי, כשל ב-7/10, נכון? זו עובדה. מדינת ישראל כמובן, הכניסה את היד לכיס, קיצצה ממשרדי הממשלה והוסיפה כהנה וכהנה ועוד אלף כהן וכהנה לאגפי הביטחון השונים על מנת להגן על מדינת ישראל. אותו דבר אני חושב... במקרה הזה. הראוי, ואגב שוב יכול להיות שיקרה גם עם ישראל, שיעלו מיסים, בסדר? כדי לממן את הוצאות המלחמה. אבל במקרה הזה, אנחנו לא מבקשים להעלות את היטל השמירה, אנחנו מבקשים להאריך אותו, לתקף אותו, זה נכון, יכול להיות שהדברים היו אמורים לקרות שנתיים קודם לכן, בשביל זה אנחנו פה. אנחנו פה בשביל לעבוד, בשביל לעשות, גם כדי לשפר את מה שהיה צריך לשפר. וזה מה שראש העיר אומר, בניגוד אליך, אני מאמין לו. כי אני רואה את זה במספרים, ישבתי בוועדה, הצגנו דברים. זה נכון, ראש העיר אמר כרגע, בסוף מדובר בתקציב, רשות מקומית היא לא בית שאני מכניס את היד לכיס, מגדיל את המינוס, מכניס עוד 200 ועוד 200 וכולי. גם ה-160 אלף שקל האלה, שרצינו בסך הכל לתגבר בסוף, שם המשחק הוא הרתעה. כמה ניידות יסתובבו בשטח בנקודת הזמן של הלילה. ככל שיהיו יותר, תהיה פחות פשיעה. למה? כי הם לא רוצים להיתפס. הם רואים יותר צ'קלקות, הם לא מגיעים, זה נתונים שכולנו שמענו. ולכן, כחלף ל-160 אלף שקל האלה שביקשנו לשכור כרגע עד תקציב '26, חברת אבטחה שתסתובב פה בלילה, ראש העיר אמר בצדק, לוקח את הכוחות הקיימים שלי המתנדבים, לוקח את מנהלי האגפים-

מר אבי בן זיקרי: אתה אומר שזה בצדק?

מר יהודה צבי אליסף: שניה, שניה, אני לא יודע אם בצדק-

מר אבי בן זיקרי: עכשיו אמרת ראש העיר אומר בצדק.

ישיבת מועצה 25-35 - 27.10.25 חלק א

מר יהודה צבי אליסף: אני לא יודע אם זה בצדק, אני אומר מבחינתי זה נתן לי חלף ל-160 אלף שקל שביקשנו. כרגע, עובדתית, יש 6 ניידות בשטח. זה מה שהגדרנו, זה מה שקורה. מבחינתי, עשינו את זה בלי להוציא עוד 160 אלף שקל. בעזרת השם, תקציב 26', יבואו עוד כמה מיליוני שקלים לתוך אגף הביטחון, ייקלטו פה עוד עובדים, יש 6 ניידות בחוץ, מבחינתי זו המשימה, מעבר לאנליטיקה ועוד מיליון ואחד אלף דברים שדיברנו.

מר בני ביטון: תודה, יהודה בצלאל, בבקשה.

מר אבי בן זיקרי: לא הבנתי מה הלוגיקה, אם אין מים בברז אני אשלם למעיינות הדרום? איזו לוגיקה אתם מדברים? אין ביטחון, למה שאני אשלם עכשיו?

מר בני ביטון: אבי, אני, שנייה, בבקשה.

מר אבי בן זיקרי: אתם יודעים מה צריך לעשות כנראה עצומה ולהביא לפה 200 איש-

גב' אורית כהן: אבל רק רגע, תנו לענות גם למה שאומרים.

מר אבי בן זיקרי: קל לנו לדבר פה עכשיו, אנחנו לבד למרות שיש פה לייב, זה נחמד, נביא לפה פעם הבאה 100 אנשים ונעשה עצומה ולא ישלמו ונראה מה תעשו.

מר בני ביטון: 100 אחוז, בבקשה יהודה בצלאל ממלא מקום ראש העיר.

מר יהודה בצלאל: רק נגיד בהמשך, קודם כל אני מאוד מתחבר לדברים של מה שאמר צבי יהודה. ואבי, אם להיות קצת ככה לתאר את סדר הדברים, אז הייתה ועדה והיא הייתה ועדה מאוד פתוחה, מאוד מקצועית, לא פוליטית, אפשר להסכים על זה?

מר אבי בן זיקרי: כן.

מר יהודה בצלאל: ישבנו בכיף עם המת"ח, עם ביקורות, עם רעיונות ודברים כאלה. אני חושב שעל אף שישבנו שלושתנו יחד איתך, אני לא זוכר שמישהו מאיתנו העלה פוסט או ניסה לייצר מזה איזשהו משהו תקשורתי או ציבורי. רצינו לבוא ולייצר פתרונות שהם מורכבים, כי בסוף, כנראה שיש לנו את אותן ביקורות, אנחנו שואפים לאותם דברים ורוצים שיהיה ביטחון. זאת אומרת, זה לא נושא למחלוקת שכולם רוצים יותר ביטחון. עכשיו, להקים, אני ישבתי ב-2023, כתוצאה מכיתת הכוננות ואחר כך המשטרה וכו' על הקמה של יחידת יעל. אבל זה לא כזה פשוט וזה המון המון כסף, המון כסף שאתה מכניס לתקציב השוטף, אבל אבי, יש עוד אילוצים ויש עוד צרכים וזה יושב לסדר היום בתוך שנת 26' וזה קורה. וזה לא פשוט אגב, גם אם יהיו שם סתם לדוגמה עשרה, ודאי שהיינו רוצים שיהיו שם 30 או 40 או 50 או 60, ודאי שאנחנו רוצים, רוצים את הכל. וכל הדיבורים אגב על הסגירה של העיר, אנחנו לא רוצים לעשות, נשמע מוזר בישיבת מועצת עיר, אנחנו לא רוצים לעשות פוליטיקה מצורך שהוא ביטחון, שהוא משהו אישי.

גב' אורית כהן: אני לא הבנתי את הרמז.

ישיבת מועצה 25-35 - 27.10.25 חלק א

מר יהודה בצלאל: לא, אני לא.

גב' אורית כהן: מי רוצה לעשות פוליטיקה? אנחנו מעלים פה נושא מאוד מאוד חשוב.

מר יהודה בצלאל: בסוף, בסוף גם כשאני רואה את הגייפים שאתם או שמישהו העלה, בסדר? בשחר.

גב' אורית כהן: שאני העליתי, אתה יכול.

מר יהודה בצלאל: לא, זה בסדר.

גב' אורית כהן: אני העליתי את הגייפים האלה שנסעו פה ביום כיפור.

מר יהודה בצלאל: אני לא מנסה להתווכח איתך, את יודעת לנסות להתווכח איתי, אני מבין כי אני מסכים איתך.

גב' אורית כהן: רק ילדים שנסעו בקורקינטים בנס, בנס זה לא נגמר באסון. ביום כיפור שזה יום קדוש ליהודים.

מר יהודה בצלאל: אמת.

גב' אורית כהן: מה זאת אומרת? הם מרגישים פה בעל הבית.

מר יהודה בצלאל: את מנסה ליצור ויכוח במקום שאין ויכוח.

גב' אורית כהן: יש ויכוח, כי אתה לוקח את הזמן.

מר אבי בן זיקרי: למה התכוונת שאמרת פוליטיקה? לא הבנתי את זה.

מר יהודה בצלאל: אורית, אם אני הייתי במקום שלך, אני יכול להגיד שבחלק מהדברים שהם אקוטיים, שהם קונקרטיים מידיית כאן ועכשיו, זה לא קשור לזה, וואלה, יש דבר שהוא, אותו, אבל איך שיקרה. הופה, עומר, בני, תקשיב, שיחת טלפון, לא מקובל, זה, זה, מרגישים שככה יהיה, מרגישים שזה, בוא, יצא איזשהו סיכום שאומר ביום הכיפורים הבא יהיה ככה וככה?

גב' אורית כהן: לא, אבל זה משהו שאנחנו צריכים לראות אותו ...

מר יהודה בצלאל: לא, אבל אלה דברים שאפשר לעשות ברמה המקצועית וזה לא ברמה הפוליטית, זאת הכוונה שלי-

גב' אורית כהן: יהודה, הגענו למצב שהם מאתגרים אותנו, ואם הגענו למצב שהם מאתגרים אותנו, אנחנו במצב בעייתי הרבה יותר קשה ממה שחשבנו. אנחנו נמצאים פה והם מאתגרים אותנו.

ישיבת מועצה 25-35 - 27.10.25 חלק א

מר יהודה בצלאל: אני רק אגיד שנייה את זויות הראייה שלי, בסדר? יוקם פה כוח שהוא כוח, שכיר, זה דבר ראשון. הורחבה באופן משמעותי יריעת המתנדבים, שזה אומר שקלול גם של משמר השכונה, גם של יחידת סער, שהיא לא רק כמו שבני הסביר, מתעסקת בחילוץ. חלק מאנשיה, שהם באמת אנשים מאוד מלכתחילה, זה לא החלוקה, גם של הביטחון. שילוב גם של מתנדבים וגם של כוח שכיר, יהיה אני מאמין כוח יותר איכותי כששוב כמו שצבי יהודה אמר מלכתחילה, זה לא, המקצוע שלנו, בסדר? זה משהו שמשטרת ישראל, המצב האידיאלי-

גב' אורית כהן: היינו פה בישיבה עם מפקד התחנה לפני כמה חודשים, הציגו לנו נתונים, ואמרו לנו תמתינו, בואו נראה מה יקרה-

** מדברים ביחד.*

מר יהודה בצלאל: יש ציפייה מהתושבים שיהיה יותר ביטחון, זה לגיטימי. התפקיד שלנו, למרות שזה של משטרת ישראל, כמו בהרבה דברים כמו שיש פה מיראז', כמו שמושקע פה למעלה ממיליון שקלים על קלינאיות תקשורת-

מר אבי בן זיקרי: אתה יודע שלפי חוק אתה גם מחויב לביטחון הציבור. דיברנו על זה בוועדה. אמרנו פשוט שהמשטרה לא תבוא מנהל

מר יהודה בצלאל: בסדר, אנחנו צריכים פתרונות ומייצרים פתרונות, זה מה שאנחנו עושים.

מר יהודה צבי אליסף: אבי, אנחנו לא חולקים, אנחנו לא חולקים, בסדר? ואנחנו בסך הכל, מה שיהודה אמר, ושוב לא בהיבט המלחמתי, בהיבט של איך ניגשים לדבר, בסדר? ולזה הוא קרא פוליטיקה רגע, בסדר? אפשר לבוא ולהגיד יש בעיה, אז בואו נבטל. בניגוד לזה, החצי הזה בלי קשר לאופוזיציה וקואליציה ישב, הביא כסף במסגרת החלטת ממשלה, שינה את המדיניות במסגרת תקציב 26', כדי לטפל בבעיה. אז יש לנו סוגיה, בעיה, השאלה איך ניגשים אליה ואיך פותרים אותה? האם זה יקרה היום?

מר אבי בן זיקרי: אתה יכול להיות כן עם עצמך, צבי, באמת.

מר יהודה צבי אליסף: חד משמעית.

מר אבי בן זיקרי: אתה חושב שאנחנו כנבחר ציבור צריכים לאשר עכשיו בתקופה הזו, בימים האלה, באווירה הביטחונית הזו, את המשך היטל שמירה לעוד שש שנים? אתה חושב שזה הגיוני? זה נשמע לך בריא? עזוב עכשיו גישה לא גישה, אני שואל אותך שאלה הכי אמיתית. זה נראה לך הגיוני, הוגן?

מר יהודה צבי אליסף: הדבר הכי משמעותי לתהליכים ארוכי טווח, ואתה יודע את זה יותר טוב ממני, זה ודאות. ברגע שאתה אומר לאגף הביטחון תשמעו, אתם תלוי הצלחה. יש פה אי וודאות לכמה זמן-

גב' אורית כהן: אבל אנחנו שנים ככה צבי יהודה, זה לא משהו שבחנו שנה-שנתיים.

ישיבת מועצה 25-35 - 27.10.25 חלק א

מר אלברט לוי: אבי, אני רק שואל עכשיו שאלה ובכנות תענה לי. אם בני היה לוקח את אותם 160 אלף שקל שהייתה הבעיה, וכן משקיע אותם, האם זה הייתה פותרת לנו את כל הבעיה?

גב' אורית כהן: אם בני לא היה מתעלם מהבעיה שהצגנו אותה עוד בזמנו אולי לא היינו מגיעים לשלב הזה.

מר אבי בן זיקרי: שאלת אותי שאלה, אני רק רוצה לשאול ולוודא שהבנתי אותה, אתה שואל שאם היינו מקבלים בתקציב הזה אז מה?

מר אלברט לוי: אז מה היה? הייתה, זאת אומרת היינו פותרים בכלל את כל הבעיה?

מר אבי בן זיקרי: את הבעיה של הביטחון? בוודאי שלא, זו שורה של צעדים ויש לי הצעה, תוספת לסדר היום שבה אני אציג אותה.

מר אלברט לוי: אתה היית חלק מהצוות.

גב' אורית כהן: חלק מהצוות רק מתי שרצו אותו חלק מהצוות, כשלא רצו אותו לא הזמינו אותו. זאת עובדה.

מר אריאל ללוש: לא נחזור על הדברים אבל כולנו בהחלט תמימי דעים שאנחנו צריכים לעלות דרגה בביטחון, לעלות ברמה בביטחון, ולכן כולנו התכנסנו לאותה ועדה להציע רעיונות איך אנחנו עושים ביטחון יותר טוב, ביטחון אישי. ומנסים למנוע עד כמה שניתן במסגרת התקציב הזה, את כל ההתפרצויות האלה. וזה בדיוק מה שפעלו. עכשיו, בשנה הקרובה אנחנו הולכים לפעול ביתר שאת כדי שהביטחון בעיר יהיה יותר טוב. איך אפשר לומר במשפט אחד, מצד אחד אנחנו נבטל את היטל השמירה. מצד שני, בואו נשקיע תקציב ונאבד את היטל השמירה. אנחנו מסתכלים לטווח הארוך, כפי שאמר צבי, נותנים ודאות לעניין וביטחון ומאמינים כולנו ביחד, באמת כולנו ביחד, שאנחנו מסוגלים לייצר ביטחון יותר טוב. ראש העיר מקצה כאן, את כל הכספים, את כל מה שצריך, בכדי שאנחנו נייצר ביטחון יותר טוב. ואנחנו תמיד פתוחים לשמוע מכם מה ניתן לעשות יותר טוב, כי מבחינת כסף, תהיה פה השקעה אדירה, אני חושב שראש העיר מנה פה השקעה אדירה אם זה במרכז ההפעלה, אם זה ביחידת יעל שאנחנו מקימים, אם זה בעיבוי נושא המתנדבים, אם זה לרכז את כל הסיורים.

מר אבי בן זיקרי: אתה רוצה לשמוע מה צריך לעשות, אחי? מאוד פשוט, תחזירו את הביטחון, זהו.

מר בני ביטון: מאה אחוז, תודה רבה. מי בעד?

מר אלברט לוי: ראש העיר, יש לי בקשה. גם מאבי. אני חושב, באמת אנחנו בערב כזה באמת שמח, נכון שיש לנו את הבעיה הזאת, אנחנו לא מתעלמים ממנה. יש לי בקשה ממך אדוני ראש העיר וגם מאבי. תראו, יש אפשרות, שאנחנו באמת נדחה את ההחלטה של היום אבל בתנאי אחד, שאני רוצה שתשבו עוד פעם ואני רוצה שאתה כן תהיה שותף ותחליטו את ההחלטות על מנת שאנחנו יכולים להביא את זה.

מר בני ביטון: אלברט מצטער להגיד לך, אנחנו בשלהי תקציב 2026, אי אפשר, אנחנו מכינים את-

ישיבת מועצה 25-35 - 27.10.25 חלק א

מר בני זיקרי: אני מסכים אלברט.

מר בני ביטון: ברור שהוא מסכים, בוודאי. טוב, מי בעד?

גב' אורית כהן: ברור שאתה לא מסכים.

מר בני ביטון: אנחנו כולנו בעד להחליט ולתת, אני מקבל את מה שהוא אמר, אנחנו בעד. להיכנס כולנו מתחת לאלונקה ואנחנו-

גב' אורית כהן: איך להכנס כולנו, אתה מכניס את התושבים מתחת לאלונקה.

מר בני ביטון: תודה רבה.

מר בני ביטון: מי בעד אישור המשך גביית היטל שמירה עד ליום: 31.12.2030 בהתאם לאמור בסעיף 7 לחוק העזר לדימונה (שירותי שמירה) התשס"ט-2009. ובהתאם להוראת השעה לגביית אגרת השמירה ברשויות המקומיות?

בעד- 11

נגד- 2

החלטה מס' 183

מועצת העיר מאשרת את המשך גביית היטל שמירה עד ליום: 31.12.2030 בהתאם לאמור בסעיף 7 לחוק העזר לדימונה (שירותי שמירה) התשס"ט-2009. ובהתאם להוראת השעה לגביית אגרת השמירה ברשויות המקומיות.

11- בעד

2- נגד

5. אישור מורשים חתימה בביה"ס "אמיר" ממלכתי מנהלת בית הספר הגב' ליאת אמויאל ת.ז.

034079418 מזכירת בית הספר: אופיר עובדיה ת.ז. 213434491 חשבון רשות: בנק לאומי 10 דימונה סניף

מס' 923 מס' חשבון 4374941 חשבון הורים: בנק לאומי 10 דימונה סניף מס' 923 מס' חשבון 4374647

כולל אפשרות להעברה בנקאית.

מר בני ביטון: אישור מורשים חתימה בביה"ס "אמיר" ממלכתי מנהלת בית הספר הגב' ליאת אמויאל ת.ז. 034079418 מזכירת בית הספר: אופיר עובדיה ת.ז. 213434491 חשבון רשות: בנק לאומי 10 דימונה סניף מס' 923 מס' חשבון 4374941 חשבון הורים: בנק לאומי 10 דימונה סניף מס' 923 מס' חשבון 4374647 כולל אפשרות להעברה בנקאית.

מר בני ביטון: מי בעד אישור מורשים חתימה בביה"ס "אמיר" ממלכתי מנהלת בית הספר הגב' ליאת אמויאל ת.ז. 034079418 מזכירת בית הספר: אופיר עובדיה ת.ז. 213434491 חשבון רשות: בנק לאומי 10

ישיבת מועצה 25-35 - 27.10.25 חלק א

דימונה סניף מס' 923 מס' חשבון 4374941 חשבון הורים: בנק לאומי 10 דימונה סניף מס' 923 מס' חשבון 4374647 כולל אפשרות להעברה בנקאית?

בעד פה אחד

החלטה מס' 184

מועצת העיר מאשרת את מורשים חתימה בביה"ס "אמיר" ממלכתי מנהלת בית הספר הגב' ליאת אמויאל ת.ז. 034079418 מזכירת בית הספר: אופיר עובדיה ת.ז. 213434491 חשבון רשות: בנק לאומי 10 דימונה סניף מס' 923 מס' חשבון 4374941 חשבון הורים: בנק לאומי 10 דימונה סניף מס' 923 מס' חשבון 4374647 כולל אפשרות להעברה בנקאית.

בעד פה אחד

7. תב"רים.

תב"רים חדשים

תב"ר 2008 – שכונות כפריות ליווי וניהול פרויקטים – 249,477 ₪

החטיבה להתיישבות בהסתדרות הציונית- 119,749 ₪, איילים – 129,728 ₪

תב"ר 2009 – שכונות כפריות שיפוץ מבנים קיימים – 720,580 ₪

החטיבה להתיישבות בהסתדרות הציונית – 504,406 ₪, איילים – 216,174 ₪

תב"ר 2010 – שכונות כפריות עבודות פיתוח – 3,113,153 ₪

החטיבה להתיישבות בהסתדרות הציונית – 2,179,207 ₪, איילים – 933,946 ₪

תב"ר 2011 – שכונות כפריות תכנון – 150,000 ₪

החטיבה להתיישבות בהסתדרות הציונית – 105,000 ₪, איילים – 45,000 ₪

תב"ר 2012 – הקמת חדר מוסיקה לנוער בסיכון – 43,000 ₪ - קרן החילוט

תב"ר 2013 – פעילויות לבני נוער בסיכון – 170,000 ₪ - קרן החילוט

תב"ר 2014 – שיפוץ סטודיו ריקוד – 85,000 ₪ - קרן החילוט

תב"ר 2015 – בינוי כיתות ביי"ס ממ"ד הרצוג – 4,653,252 ₪ - משרד החינוך

תב"ר 2016 – פרויקט דלתות חכמות למקלטים בעיר – 650,000 ₪ - מפעל הפיס

הגדלת תב"רים

תב"ר 1761 – שיפוץ ושדרוג מתחם מגרשי הספורט – 2,317,000 ₪ -מרכזי הטניס והחינוך בישראל

סגירת תב"רים

תב"ר 1767 – שדרוג והחלפת עמודי תאורה ברחבי העיר.

מר בני ביטון: אני מבקש לא להשתתף בסעיף ההצבעה הזאת, כי הבת שלי עובדת בעמותת איילים. אני מבקש להוריד את עצמי מההצבעה הזאת. משני הסעיפים, ארבעה סעיפים של איילים.

ישיבת מועצה 25-35 - 27.10.25 חלק א

מר אבי בן זיקרי: בני, אתה גם חבר הנהלה באיילים, לא?

מר בני ביטון: התפטרתי.

מר אבי בן זיקרי: מתי?

מר בני ביטון: לפני שהבת שלי נכנסה לשמה, בוודאי שלא יהיה ניגוד עניינים. מי בעד? תודה רבה.

מר יהודה צבי אליסף: פעם חשבתי שיהיה לי זמן לאיזשהו חלום ישן לנגן קצת על דיגיטי, ראיתי פה תב"ר נחמד של הקמת חדר למוזיקה, אז אני תורם את זה.

מר בני ביטון: וואי. שאפו, שאפו לצבי יהודה.

מר בני ביטון: מי בעד 4 תבריים ראשונים? (אני לא מצביע עבורם)

בעד 4 תבריים ראשונים- 12

מר בני ביטון: מי בעד שאר רשימת התבריים?

בעד פה אחד

החלטה מס' 185
מועצת העיר מאשרת את רשימת התבריים
ב- 4 תבריים ראשונים רה"ע בני ביטון לא הצביע
תבריים: 2008-2009-2010-2011
בעד - 12
בכל שאר רשימת התבריים – בעד פה אחד

הצעות לסדר.

מר בני ביטון: שניה, הצעה לסדר, נבקש, אבי, אני חושב שהצעה לסדר הזאת, היא לא רלוונטית כי דיברנו עליה וזה עלה של 200 אלף שקל מ-160 ל-200 אלף שקל. אתה רוצה להשמיע את דעתך, אנחנו נשמח מאוד.

מר אבי בן זיקרי: אלברט, תקשיב רגע. ההצעה שלי הזו על תקצוב לטובת השכרת חברת ביטחון. 200 אלף שקל, גם 160 בכפוף למה שפטור ממכרז, שלוש הצעות וכולי. מה עומד בבסיס הרעיון הזה? שתבין, הכל בסדר, מרחיבים, גם בישיבה החלטנו על הרחבה של התנדבות וכולי, זה כוח מצוין. הם גם ראו אותי היום באירוע של שגב, חזרתו של שגב, ואמרו לי אתה רואה תראה קיבלנו, הכול טוב הכול יפה. אבל הם התוספת, הם הנשמה היתרה. אני אמרתי כרגע בגלל המצב הקטסטרופלי, לא פחות, שיראו אותם, הם נראים טוב, אני גם אמרתי אפילו רעיון, החבריה של האופנועים של אלקטרה, חמישה-שישה כאלה כל לילה, מ-12 בלילה עד 6 בבוקר. כל מה שצריך שהם יהיו בצירים שיסתובבו בלי הפסקה. בלי הפסקה, שיראו את הציקלקות, שיראו אותם, הם נראים טוב, מרתיעים, זה הדבר הראשון המינימלי המתבקש אחרי המערב הפרוע שקורה פה. זה כל מה שביקשתי. ראש העיר אמר שאין לו כסף.

ישיבת מועצה 25-35 - 27.10.25 חלק א

מר בני ביטון: תודה רבה. מי בעד להוריד את ההצעה מסדר היום? בבקשה, תודה. הצעה שנייה של סדר היום, נתבקש לעלות לסדר הישיבה הקרובה, כניסה של הרשות לתהליך שינוי תב"ע בשכונות הוותיקים, נווה חורש ושבעת המינים. אז רק אני אגיד לפני שאני אעביר את רשות הדיבור ליושב ראש הוועדה וממלא מקום ראש העיר, אנחנו, אני יודע למה הוא מתכוון ואני רק אגיד לך. אבי, אנחנו בתהליכים של פינוי בינוי בדימונה, תכף הוא יגיד לך. לא יהיה דימונה א' ודימונה ב' בקטע הזה. תכף יהודה יפרט על הדברים האלה, איזה שכונות נכנסות לפינוי בינוי. אני אגיד בגדול. הציר, של המתנ"ס עד לציר של בנק המזרחי. שלוש חברות גדולות מאוד נכנסות לפינוי. להערכתי, אני הייתי שמה, יהודה יתקן אותי, בטווח של שלוש שנים גם יש כדאיות כלכלית, תבינו, הבעיה שבעיירות הפיתוח בגלל שמחירי הקרקע הם בעלות אפס אין כדאיות כלכלית לפינוי בינוי. מצאנו שלוש חברות אחת חברת גשם שנכנסת מתחת לאלונקה, שתיים, חברת אבאל של גולן אטיאס נכנסת והשלישי [קטיעה]. אני חושב בישיבה עם מהנדס העיר, אני לא יודע אם היית בוועדת בניין, הם במידה אמרו לי שזה ייצא לפועל, זו בשורה אדירה של הדברים האלה. כל שכונת שבעת המינים-

מר אבי בן זיקרי: בני, אני רק אומר לך שאתה מחרב לי את ההצעה, אחי.

מר בני ביטון: בסדר.

מר אבי בן זיקרי: אני צריך להציג אותה, לאן אתה רץ? תראו, בישיבת ועדת המשנה האחרונה שלא הספקתי להגיע אושרה תוכנית שינוי תב"ע לשכונת השחר. אוקיי? אני לוקח אתכם חצי שנה אחורה, הם קיבלו, תושבי השחר, כל מיני זימונים לעדויות, ואנחנו כאופוזיציה העלינו את זה פה, היא פה ארבעה תושבים, בני אמר שנייה, אני רוצה להוריד את זה מסדר [קטיעה] כשאתם מדברים על פינוי בינוי, בסדר? על הכיפאק. עכשיו תראו, אני מדבר על בתי קרקע, לא פינוי בינוי, אני מדבר על בתי קרקע כי שם הבעיה המרכזית. הבתים הישנים שאתם מדברים על פינוי בינוי, והתחדשות עירונית, אין להם מרפסות.

מר בני ביטון: אני אגיד שזה ניגוד עניינים רק, למען ההגינות.

מר אבי בן זיקרי: שמה?

מר בני ביטון: שההורים גרים שם. גם מרינט.

מר אבי בן זיקרי: כן, אין לי ניגוד עניינים. אני לא גר שם. אני מדבר על שתי שכונות ובשכונה השנייה אני גר אבל ברוך השם הכל בסדר, זה לא העניין, אנחנו לא מדברים פה באנשים.

מר בני ביטון: מה הנקודה?

מר אבי בן זיקרי: אני מסביר. סבלנות, חבר'ה, מה קרה?

מר בני ביטון: היום יש סבלנות.

מר אבי בן זיקרי: בקיצור, גם בשבעת המינים וגם בנווה חורש, אנשים קיבלו זימונים לעדויות על חריגות בנייה שכנראה, ככל הנראה קיימות, אוקיי? ולהתחיל להסדיר וכולי. אני רוצה לקדם שני דברים. אחד, אני

רוצה לקדם לשכונות האלה, כמו שעשו בשכונת השחר, שינויי תב"ע. אני רוצה לפתוח סוגריים ולומר, חבר'ה, בדימונה אין יותר מדי בילויים, הילדים שלנו הולכים מבית לבית. כל יום שישי זה בתורנות אצל בית כזה או אחר, אז זה עושה פרגולה, סוגר אותה שיהיה להם בחורף, זה עושה ככה, זה עושה ככה. הבתים שלנו זה המבצר שלנו. עכשיו, אנחנו לא צריכים להגיע למצב של מערב פרוע, חד משמעי, אבל אנחנו כן צריכים לעזור להושיט יד התושבים, שינוי התב"ע, עירוניים, לחשוב, יש היום ועדה, יש מהנדס, אתה ראש טיפה אחר ממה שהיה, אפשר להתקדם לכיוונים טובים, לכיוונים חיוביים. זה דבר אחד. דבר שני, אני אמרתי את זה פעם שעברה ואני חוזר על זה. יש אכיפה סלקטיבית. עכשיו אתם יכולים לקפוץ, להגיד לא, כן, לא, זה רק מי שצריך להגיע. חבר'ה, האמא של האכיפה הסלקטיבית והבררנית, ואני אומר לכם, חבר'ה, תקשיבו טוב מה אני אומר. אני מסתכל עליך אבל לא מתכוון אליך. אני אומר לכם שזה לא יעצור פה. הייתי פה במקום הזה, לפניך, אני יודע מה זה ועדת בניין ערים, אני יודע את כל זה, לעגל פינה למישהו, לא יכול להיות שאחד מקבל והשני שליחו לא מקבל זימון, לא יקרה. זה יגיע למבקר המדינה, יגיע למשטרה, אני אומר לכם את זה בצורה הכי ברורה, אבל אני אומר בשביל למנוע את כל זה, למנוע את כל זה, תעזרו לכולם, תעשו שינויי תב"ע בשכונות הוותיקות האלה, שאין להם כבר זכויות בנייה. וזה הבית שלהם, והיום בדימונה ובכל הארץ למכור בית ולקנות, זה אתם יודעים מה, אני לא צריך להגיד לכם, מחירים מטורפים. אומנם אתה מוכר את הבית שלך פי שניים עם מה שקנית אותו, אבל אתה רוצה לקנות משהו משווק פי שלושה אתה משלם. אז חבר'ה, זה מה שאני מבקש, זאת ההצעה, בבקשה.

מר יהודה בצלאל: תן לי רגע לעשות סדר בכל מה שקשור לתב"ע של שכונת השחר, ובעוד כחודש, בעזרת השם בלי נדר, גם תיקון תב"ע לליפקין שחק. הדברים האלה החלו, יגיד אריאל, לפני שלוש וארבע שנים, עוד בקדנציה הקודמת, בשכונת השחר, בתב"ע המקורית שלה, נעשו כל מיני טעויות. אגב, נעשו טעויות גם בליפקין שחק, ולכן זה המקור לתיקון. המקור לתיקון לא נועד כדי להסדיר, ממש לא, ואתה יכול לשאול, לקפוץ מדי פעם ולראות אנשים שיושבים, אני יכול לקחת גם את היומן שלי, אנשים שמגיעים על חריגות בנייה ומה הם שומעים? אנחנו לא הופכים את המציאות כדי להכשיר את חריגות הבנייה, זאת לא הנקודה. מה שקרה ואתה יודע את זה בוועדה האחרונה גם, בשנה האחרונה, השתנו חלק מהחוקים של התכנון והבנייה. קצת זזו הקווים, דיברנו על זה. אז בן אדם שרוצה לבנות בריכה היום, לא יכול. לכן תיקנו את זה. תיקנו את נושא המחסנים שרק בשחר, חייב להיות חלק מהמבנה המקורי, גם את זה הזזנו. הזזנו את זה גם בשכונות החדשות. לא בעיה שקיימת למשל בממשית ובנווה חורש. היא לא בעיה שקיימת. זאת אומרת, האם יכול להיות שנעשה שינוי תב"ע בנווה חורש ושבעת המינים? יכול להיות. אגב, למה לא? אבל לא על מנת להכשיר, לא יהיה, וגם בשחר שיש פרגולות עד הקצה, זה לא נכנס בשינוי תב"ע בואו נעשה פרגולות עד הקצה, כי אז מה שנקבל זה ג'באליה. אחד הדברים שאנחנו מנסים להוביל כאן, זה שיש את המרחב הפרטי שאתה מדבר עליו ויש מרחב ציבורי. אני רוצה לנסוע בכביש ולראות משהו נורמלי. שכונה שהיא נבנתה לפני חמש שנים ולא שתראה בת 30. זה כל העניין. ויש, תאמין לי, חלקם חברים וזה לא נעים, להגיד למישהו אח שלי מתנצל אבל לא ככה, אני מסביר לך איך לתקן, איך להזיז, אין לנו לא כיף לאף אחד לקום בבוקר ולהגיד למישהו תפרק, לא כיף. אבל זה לא נעשה בכוונה. בשבעת המינים מראש, חלק ממדיניות האכיפה היא בשכונות הוותיקות, אנחנו פחות אוכפים. בסוף, עם כל הכמות של המפקחים והמפקחות שיש, הם יותר בשכונות החדשות שבהן נעשית הבנייה. אני יכול להגיד לך, יש פה בית, לא מתבייש להגיד ברחוב הברוש,

ישיבת מועצה 25-35 - 27.10.25 חלק א

לא משנה תיקן, משהו בחזית האחורית, אני מפליך את כל הפסולת בצד ואני יושב על המפקחים ואומר לכם, תיכנסו בו, לא על מנת לתת קנס, על מנת לדברים שבאים.

מר אבי בן זיקרי: המרחב הציבורי בסדר ועל הכיפאק.

מר יהודה בצלאל: לא, אני רק מעביר נקודה אחת, אנחנו לא עושים שינויי תב"ע, אני מסתכל על החריוגות שיש ואומר בואו נכשיר את השרץ.

מר אבי בן זיקרי: זה לא מה שאמרתי.

מר יהודה בצלאל: בדברים שבאים.

מר אבי בן זיקרי: יש מצוקה של אנשים, שאין להם זכויות בנייה, ויש להם בעיה מאוד גדולה בשכונות האלה לשפר דיור, כי היום זה עסק יקר לשפר דיור.

מר יהודה בצלאל: אין בעיה, שנייה רק משפט אחרון. בכיף, רק לזכור-

מר יהודה צבי אליסף: אגב, רק אליה וקוץ בה, כשאתה משנה תב"ע ונותן זכויות, אתה כל בן אדם שעכשיו עושה היתר אתה מחייב אותו היטל השבחה מטורף, בסדר? צריך איזה שהוא באלאנס.

מר בני ביטון: אבי, בוא, אני לא רואה בזה, אני חושב שזו הצעה היקפית, מה שאתה אמרת, הצעה מאוד נבונה, חשובה. אני מבקש ממך, יהודה, בתור יו"ר הוועדה לשבת עם המהנדס, אבי תצטרף גם אתה.

מר אבי בן זיקרי: נעלה את זה בוועדה, מה הבעיה?

מר בני ביטון: אין בעיה, תעלו. אבי, תבין, לפי הצרכים אני בעד, בניגוד לחברים האחרים, זאת הייתה המדיניות שלי כשנבחרתי עם גבי ללוש. אני אומר החלטות, אני אומר לשכונות חדשות, מה שיהודה אמר, אפס סבלנות. לשכונות ותיקות, אני חושב שזה נכון, תשב, תצטרף שלא תגיד הנה אני עוד פעם עושה לך מלכודת. תכינו את הישיבה יחד עם מהנדס העיר, יחד עם יהודה, אין שום בעיה אפילו שזה מאות אלפי שקלים שזה חשוב, אבל אם זה חשוב ונוכל לעזור לדיירים, אני בעד.

מר אבי בן זיקרי: הדיירים אגב בעיני צריכים גם להשתתף.

מר בני ביטון: אין ויכוח. אמר את זה על קצה המזלג, צבי יהודה, והוא אמר את זה כרגע גם אריאל וגם הוא. תבינו, ברגע שיש שינוי תב"ע בשכונות כאלה ותיקות, הולכת להיות מסה. תבינו, גם אם עשינו לשכונה, גם זה שלא ביקש זה חל על כל השכונה. הוא אומר אבל אני לא ביקשתי, מה אתם רוצים ממני? תבינו, זה לא פשוט. אתה צודק מה שאתה אומר. אני בעד. הנה אני אומר לך, אני בעד הדבר הזה. תבחנו את הדבר הזה, תשבו, הנה אני אומר את זה לגבי הדיירים האלה באמת הוותיקים. אנחנו בעד השכונות הוותיקות. תודה רבה לכם.

ישיבת מועצה 25-35 - 27.10.25 חלק א

מר אבי בן זיקרי: שוקי, יש לנו דקה, נכון?

מר בני ביטון: בבקשה. בוודאי.

מר אבי בן זיקרי: אני יודע שיש לך משחק של באר שבע, אבל יש לנו דקה. אני, צבי, הדקה שלי. למרות שהיום שמח היא לא כל כך נעימה, אבל אני אגיד אותה בצורה הכי מכבדת שאני יכול. אני כתבתי פוסט לפני שבועיים על אירוע ודיברתי פה בחכימא-

מר אבי בן זיקרי: ברמז בעיקר דיברתי. אני רוצה לבקש ממך, אדוני ראש העיר, שאתה מדבר עם מישהו, דבר איתו בכבוד, לא לפגוע באנשים, לא להשפיל. כשאתה מתקשר לטלפון, אפילו אם תתקשר אליי ואני יושב ראש האופוזיציה, באופן אוטומטי רף הכבוד שלי אליך עולה כי ראש העיר מחייג, ואם אתה מדבר אליי לא יפה, זה לא נעים. לכן אני חושב שככל שאתה בדרגה גבוהה יותר, ככה אתה צריך להקפיד על כבודו של אדם. אני גם לא רוצה לחשוף שום דבר, אבל קח את זה לתשומת לבך.

מר בני ביטון: אבל קודם כול כשאתה כותב פוסט אז רק תדייק בפוסט. לא ביישתי אותו בפרהסיא.

גב' אורית כהן: אתה גם קורא את הפוסטים, איזה יופי.

מר בני ביטון: אני קורא את הכול. אני קורא.

מר אבי בן זיקרי: אבל אמרת לו אל תצא בחוץ כי אם תצא בחוץ אני אגרש אותך. זה מה שאמרת לו.

מר בני ביטון: תודה. בבקשה, אורית, הדקה שלך.

מר אבי בן זיקרי: יותר גרוע, לא אלברט?

מר בני ביטון: הישיבה נעולה.

- סיום דיון -

בברכה,

בני ביטון
ראש העיר

שוקי קליין
מנכ"ל העירייה